

Det Danske Brodersamfunds Blad

OFFICIAL PUBLICATION OF THE DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

2den Aargang

1ste OCTOBER 1917

No. 9

Det Danske Brodersamfunds Forsvarsrolle

Loge.—Navn.	Fødested.	Vaabenart.—Rang.
3. Marius A. Rudolph...	Taps	Artillery, Korporal.
4. Willie Nilsen.....	Racine	Cavalry, Private.
4. Cærius Andersen....	Vrensted	Infantry, Private.
4. C. P. Christensen....	Vrensted	F. A., Private.
4. T. D. Lorentzen.....	Racine	F. A., Private.
4. P. C. Sørensen.....	Gredsted	F. A., Private.
4. Louis Larsen.....	Racine	F. A., Private.
4. H. P. Tommerup.....	Racine	F. A., Private.
4. C. Clemmensen.....	Racine	F. A., Private.
4. Chr. Hansen.....	Sønder Felding	F. A., Private.
4. Einar S. Johnson....	Minneapolis	Ambulance Corps.
6. Holger A. Andersen..	Negaunee	Navy.
9. John Jørgensen.....		Infantry, Private.
10. Jens Chr. Poulsen...	Frederikshavn	Hospital Corps, Private.
10. Chris Norgaard.....	Alstrup	Q. M. Depot, Private.
10. Arthur C. Andersen..	Council Bluffs	Navy, Wireless Dept.
10. Peder G. Andersen...	Council Bluffs	Navy, Shipwright.
10. Edw. P. Jensen.....	Council Bluffs	Navy, Yeoman, 1st class.
12. Alfred P. Jensen....	Green Bay	
12. Jens P. Andersen....	Danmark	
12. Sophus Johnsen....	Danmark	
19. Harry Michaelsen....	Omaha	Infantry, Private.
26. M. H. Christensen...		Infantry.
26. Jens Smith.....	Dragør	Infantry, Private.
26. Swen Aage Larsen...		
32. M. J. Mogensen.....	København	Artillery, Captain.
32. K. Hartnack, M. D....	Vejle Amt	Medical Corps.
32. Jacob Holm.....	New York	Infantry, Sergeant.
32. Andrew C. Holm.....	New Haven	Navy, Electrical Class.
32. Henry S. Iversen....	New Haven	Aviation Corps, Sergeant.
32. Søren Hansen.....	Highwood, Conn.	Navy.
39. Peder M. Pedersen...	Læborg	Artillery, Private.
48. J. J. Højgaard.....	Møllby	Navy, Fyrbøder.
49. Jens Nielsen.....	Ramstrup	Q. M. Depot, Private.
53. Chris Nielsen.....	Danmark	
53. Einar Swanson.....	Rønne	
53. Walter N. Hansen....	Omaha	Drafted.
53. Jørgen Andersen....	Saltum Sogn	Drafted.
58. A. S. Karkow.....	Chicago	Engineer, 2nd Lieut.
58. W. Karkow.....	Chicago	Engineer, 2nd Lieut.
59. Paul B. Paulsen.....		Infantry.
98. Hans P. H. Hansen...	København	Infantry, Corporal.
98. Chr. A. Juul.....	Sanby	Infantry, Private.
106. Walter D. Poulsen...	Trufant	Navy, Private.
116. Jens K. Pedersen....	Dansby	Engineer, Private.
116. Ivar D. T. H. Jensen...	København	Infantry, Private.
116. Hans T. Hansen....	Ærø	Infantry, Private.
116. Niels C. Thomsen...	Skanderborg	Infantry, Private.
116. Kristian Poulsen....	Hostrup Sogn	Infantry, Private.
116. John Nielsen.....	So. Amboy	Navy, Private.
133. Albert S. Olsen.....	Oconto	Cavalry, Private.
154. Peter Christoffersen...	Rudkøbing	Infantry, Private.
154. Carl A. Sørensen...	St. Hedinge	Infantry, Private.
170. Niels P. Poulsen....		
170. Christ Nyberg.....		
170. Johannes Winberg...		
170. Niels Chr. Nielsen...		
170. Otto Nielsen.....		Navy.
172. Johannes Philippsen...		Engineer, Private.
172. Sifred Olsen.....		Auto Mch. Dept., Private.
185. Alfred Hansen.....	Bogense	Infantry, Private.
198. Millard C. Lawson...	København	Infantry, Captain.

198. Espen Nelsen.....	Olsted	Infantry, Private.
198. Edward W. Jensen...	København	Infantry, Private.
198. Niels P. Jørgensen...	Danmark	Infantry, Private.
198. Chr. M. Danielsen...	Gjersbøl	Infantry, Private.
198. Niels P. J. Railack...	Vraa	Infantry, Private.
198. Louis H. F. Rohe...	Osakis, Minn.	Navy, Private.
207. Georg F. Hansen...		
298. Jens M. Petersen...	Føllevester	Infantry, Private.
312. Ernest Millow.....	København	

EN SAMMENLIGNING.

(SE ARTIKEL MED SAMME OVERSKRIFT)

	Det fremmede Selskab.	Det Danske Brdsmfd.
Indtægter.		
Balance fra forrige Aar	\$89,686.40	\$460,483.45
Halvaarets Indtægter	240,849.19	113,120.58
Kassebeholdning	930,535.59	573,603.03
Udgifter.		
Udbetalt Assurance	207,420.52	76,978.69
Permanent disability	9,109.87	
Alderdoms Bidrag (10% af Assurance)	500.00	3,200.00
Partial disability	2,465.42	
Begravelseshjælp		2,700.00
Extrahjælp og Understøttelse		955.00
Total benefits	219,495.81	83,833.69
Oparbejdelse af Loger	14,755.77	61.05
Deputies and organizers salaries	2,621.00	
Pestyrers og Agenters Udgifter	11,901.52	
Overbestyrelsens Løn	7,616.62	1,384.35
Other Compensations	300.00	
Kontorpersonale	7,256.26	807.50
Other Compensation	32.00	
Overlæge	1,513.00	
Læger	2,662.50	
Rejse- og Dagpenge	959.59	119.17
Collections	9.41	
Insurance Department fees	481.45	25.00
Rent	1,859.29	240.00
Tryksager	4,186.26	178.75
Porto, Express, Telefon m. m.	1,902.12	418.06
Loge-Rekvisiter	3,111.79	264.82
Bladet	4,150.62	2,055.31
Exp. of govn. bodies	497.41	
Legal expenses	585.38	
Other legal expenses	1,050.00	
Furniture and fixtures	168.91	
Taxes and repair on property	2,842.20	
Kontor Udgifter	1,114.36	
Organization and aid	4,045.79	
Præmier	1,904.04	
Surety bonds	992.69	
Actuarial expenses	670.25	91.65
Det Danske Brodersamfunds Vejviser		598.56
District managers	199.50	
Accounts receivable	75.75	
Miscellaneous	151.41	
Interest	363.50	
Loss maturity bonds	24.00	
Samlede Udgifter	\$299,535.20	\$ 90,077.91
Kassebeholdning	\$631,000.39	\$483,525.12

Over-Præsident T. P. Nielsen vil paa sin Rejse til Omaha gjøre et Ophold i Lexington, Neb., den 5te Oktober samt i Grand Island, Neb., den 6te Oktober, hvor han begge Steder vil være glad ved at hilse paa de derværende Medlemmer af Samfundet.

Vi har hørt fra mange mindre Loger, som for Alvor vil tage Del i „Booster“ Konkurrencen, men vore store Loger hænger heller ikke tilbage. Racine Logen har saaledes oparbejdet en speciel „Booster“ Klub, i Minneapolis har man holdt Masse-møde for Danske for derved at interessere Udenforstaaende, og San Francisco Logen har blandt andet vist sin Energi ved at bestille 550 D. B. S. Kalendere som Logen vil sende til sine mange Medlemmer. Samme Loge — Nr. 49 — har forøvrigt faaet en ny Sekretær, siden Herman Korrells dødelige Bortgang, og Broder Viggo Kønig synes at have kastet sig over sit ingenlunde ringe Arbejde med stor Energi.

DET DANSKE BRODERSAMFUND OVER-SEKRETÆRS KONTOR

J. MICHAELSEN, Office 202 Paxton Block.

Omaha, Neb., 1. Oktober 1917.

Assessment Nr. 9, i 1917

Hoved-Nr.	Døds-Nr.	Navn	Loge-Nr.	Logens Bynavn	Alder	Optaget	Død	Fødested	Dødsarsag	Assesment-Fundus-Nr.
17127	2122	Ørum, L. J.	11	Clinton	59	11. Juni 1914	3. Aug. 1917	West Ørum	Dilation of Heart	\$1000
26479	2123	Nielsen, N. T.	270	Cambridge	50	6. April 1908	17. Juli 1917	Sønderup, Thisted	Accident	250
11628	2124	Korell, H. J.	49	San Francisco	50	15. Maj 1901	5. Juli 1917	København	Cer. Hemorrhage	1000
14235	2125	Larsen, N.	163	Edmore	64	14. Marts 1903	20. Juli 1917	Vendbyholt, Præstø	Arterio Schrosis	500
18087	2126	Egtved, Peter	46	Perth Amboy	55	1. Nov. 1904	11. Aug. 1917	Fredericia	Phthisis Pulmonolia	500
826	2127	Andersen, Ole	29	Seattle	55	1. Jan. 1886	4. Aug. 1917	Toeslev Sogn, Sj.	Pernicious Anemia	500
32435	2128	Petersen, H. P.	241	Sayreville	44	7. April 1911	12. Aug. 1917	Thisted Amt	Pul. Tuberculosis	500
5107	2129	Hansen, Chas.	51	Ludington	58	28. Feb. 1894	5. Juli 1917	Præstø Amt	Suicide	1000
10298	2130	Jacobsen, P. C.	67	Fresno	64	17. Jan. 1900	26. Aug. 1917	Kvonnery, Naues Sg	Car. of Testicle	1000
9512	2131	Aalling Mads	92	St. Charles	66	22. Juni 1899	24. Aug. 1917	Slesvig	Car. of Stomach	500
22046	2132	Larsen, M.	234	Woodstock	53	2. Juni 1906	22. Aug. 1917	Hossing, Aalborg	Cer. Hemorrhage	250
22328	2133	Subeleff, Chr.	183	North Troy	56	5. Juli 1906	4. Sept. 1917	Haderslev	Pul. Tuberculosis	1000
7654	2134	Larsen, Geo.	106	Trufant	66	14. Maj 1897	1. Sept. 1917	Laaland	Arterio Scleris	1000

Broder:—Ifølge Det Danske Brodersamfunds Konstituti on, Paragraf 6. 4de Afdeling, er det atter min Pligt under nævnte Dato at opkræve et nyt Assessment samt henlede Brødreens Opmærksomhed paa, att Assessment Nr. 218, som er i Logens Kasse, herved beordres indsendt til Over-Sekretæren den 1. Dec. 1917 og senest den 15. Dec. Du anmodes derfor om at indbetale til Logens Finanssekretær eller Kasserer Aars Nr. 9, Løbe Nr. 219 senest den 1. Dec. da enhver Loge ifølge Konstitutionens Paragraf 7. 4de Afdeling, adtil maa have et Assessment opkrævet i Forskud af sine Medlemmer.

Ny Medlemmer optages i Oktober Maaned betale Aars Nr. 9, Løbe Nr. 219 ved Optagelsen.

Assessment Aars Nr. 9, Løbe Nr. 219, er nu forfalden til Indbetaling og maa være betalt til Logernes Kasserer eller Finans Sekretær den 1. December 1917.

J. MICHAELSEN, Over-Sekretær.

Et Par Ord

til den ærede Broder fra den gamle Skole.

I de foregaaende Numre af Samfundsbladet er det fra forskellige Sider klart bleven udlagt, at Distrikts-Konventioner ikke betyder Splittelse, Tilbageskridt, eller en udemokratisk Forretningsorden. Der er imidlertid endnu forskellige Punkter i den ærede ubekendte Broders Indlæg, som det kan have sin Interesse at belyse fra mere end den enkelte Side. Det hedder i ovennævnte Indlæg:

At en Konvention, afholdt efter det nuværende System, bidrager til at avertere vort Samfund lang Tid før og efter Konventionen.

Man kan ikke godt tænke sig en Avertering uden samtidig at tænke paa Udbyttet af samme, i dette Tilfælde Samfundets Fremgang i Medlems-Antal, og her vil vi lade Tallene tale: I 1910, da Konventionen i Fresno, Cal., blev afholdt, talte D. B. S. 266 Loger med 19,104 aktive Medlemmer. Da Konventionen i St. Paul blev afholdt, var vi voxet til 290 Loger med 20,385 aktive Medlemmer, altsaa en Fremgang i 5 Aar af 1,281, hvilket gennemsnitlig bliver 256½ pr. Aar. Da der i Oktober 1910 var 266 Loger, vil det altsaa sige, at gennemsnitlig har ingen Loge af D. B. S. i disse 5 Aar formæret sit Medlemsantal med et Medlem aarlig.

Naar den ærede ubekendte Broder skriver, at de nuværende Konventioner bidrager til at opfriske gammelt og slutte nyt Bekendtskab, da kan dette have sin Rigtighed, men det er jo ikke derfor D. B. S. afholder Konventioner; og ovennævnte Tal viser tydeligere end mange Ord, at de nuværende Konventioner har en meget ringe Andel af Fortjenesten, naar Taleren er om D. B. S. Udvidelse i Medlemsantal.

Den ærede Broder fra den gamle Skole udtaler i sit Indlæg Ønsket om, at Distrikts-Anbefalingsmøder vil henstunne til Samfundet tæller dobbelt saa mange Medlemmer og Loger. Her vil ogsaa nogle Tal være paa sin Plads, for at bevise Brødrene det uheldige i dette Ønske.

Paa Konventionen i St. Paul blev vedtaget en Arbejdstid af 8 Timer, altsaa 48 Timer i alt. Fra dette Tidrum maa fraregnes Højtideligheden ved Konventionens Aabning, Valgbrevenes Prøvelse, Automobiltur, Valg af Overbestyrelse o. s. v., saa den virkelige Arbejdstid kan uden Overdrivelse reduceres til gennemsnitlig 5 Timer daglig, eller 300 Minutter. Tilstede var 283 Delegerede, foruden Overbestyrelsen, hvilket betyder, at hver Delegerat havde lidt over et Minut daglig til sin Raadighed som Taler. Blev der tilstaaet ham mere, eller han selv tog sig den Frihed, da var det paa andre Delegerats Bekostning. Hvis den ærede ubekendte Broders Ønske skulde gaa i Opfyldelse, saa Distrikts-Konventioner først skulde blive indført i D. B. S., naar vi talte dobbelt saa mange Loger, da vil det betyde, at en Delegerat i mange Tilfælde skal rejse cirka 3,000 Mil for under hele Konventionen at have 3 Minutter til sin Raadighed som Taler. I disse tre Minutter skal han (som det saa smukt hedder i den ærede ubekendte Broders Indlæg) forklare Konventionen, hvor Skoen trykkes, og hvad Folk paa hans Egn ønsker forandret. Det turde være unødvendigt at tilføje Kommentarer; disse Tal taler for dem selv.

Lad mig nu til Slutning sige til den ærede ubekendte Broder: At Navnet Distrikts-Konventioner aldrig har haft en falsk Klang i mine Øre. Det er en Konvention, afholdt indenfor et bestemt Territorium, og Navnet er lige ægte, fordi en saadan Konventions Arbejde først skal prøves ved en højere Indsats, før det kan blive Lov.

Hermed en broderlig Hilsen fra
SOPHUS-NYBOE.

RESOLUTION.

Chicago den 16 Sept. 1917.

Det bekendtgøres herved, at Broder J. Alfred Petersen afgik pludselig ved Døden den 13de Sept. 1917, og beklager Loge Nr. 17, D. B. S. Tabet af en af sine mest trofaste Brødre.

Paa Loge Nr. 17's Vegne.

THEO. J. JENSEN, Sekretær.

Ændrings-Forslaget:

Nedenstaaende følger Rapporten over Afstemningen angaaende de tre Forslag til Ændring af Konstitutionen. Det vil ses, at Forslagene er vedtagne med overvældende Flertal, og ved Hjælp af denne Ændring vil D. B. S. altsaa roligt kunde se Fremtiden imøde selv om den nu herskende Krig skulde kræve store Assuranceudbetalinger.

Med Hensyn til unge Danske, som ønsker at indgaa i vort Samfund skal vi gjentage, at Samfundet optager enhver Dansker i Værnepligtsalderen indtil den Dag, da han har bestaaet den militære Undersøgelse. Det er først naar en værnepligtig er virkelig antaget i Hær og Flaade at vi maa undslaa os ved at tegne hans Assurance, og dette gælder saavel Frivillige som „drafted“ Mænd.

Logens Navn	Nr.	Forslag 1 for, imod	Forslag 2 for, imod	Forslag 3 for, imod
Omaha	1	41	41	41
Neenah	2	13	13	13
Davenport	3	12	12	12
Racine	4	26	26	26
Negaunee	6	8	8	8
Cedar Falls	7	9	9	9
Oshkosh	9	13	13	13
Council Bluffs	10	38	38	38
Clinton	11	14	2	12
Green Bay	12	17	17	17
Kenosha	14	23	23	23
Des Moines	15	10	10	10
Minden	16	19	2	11
Chicago	17	34	34	34
Chicago	18	52	52	52
Omaha	19	27	27	27
Manistee	20	14	14	14
Sheffield	22	6	2	8
Fremont	26	18	18	18
Badger	28	21	21	21
Seattle	29	40	41	39
Muskegon	30	18	18	18
Exira	31	9	9	9
New Haven	32	26	26	26
Tacoma	33	18	18	18
Dwight	34	21	22	3
Chicago	35	44	44	44
Milwaukee	36	35	35	35
Bridgeport	37	20	6	20
Oakland	39	37	36	36
Rawlins	40	8	8	8
Derby	41	11	11	11
Denver	43	31	31	31
Ishpeming	44	7	7	7
Minneapolis	45	30	29	29
Perth Amboy	46	34	33	35
Rock Springs	48	14	14	14
San Francisco	49	62	2	75
Port Chester	50	18	18	18
Ludington	51	13	7	13
Joliet	52	9	9	9
Atlantic	53	8	8	8
Dannebrog	54	29	29	29
Kansas City	56	25	25	25
Lexington	57	9	9	9
Chicago	58	25	25	25
Menominee	59	8	3	8
Nehr. City	60	10	10	10
So. Chicago	61	14	14	14
Sioux City	62	14	14	14
W. Burlington	63	9	9	9
Rockford	64	21	21	21
Fresno	67	45	46	1
Cleveland	69	18	18	18
Greenville	70	13	13	13
Penn Yan	71	16	16	16
Owatonna	72	7	4	7
Alden	73	10	2	10
Omaha	74	15	15	15
Albert Lea	75	25	25	25
Turin	77	20	20	20
Salt Lake City	78	19	19	18
Marquette	79	12	12	12
Ansonia	81	9	9	9
Victory	82	10	1	10
Hutchinson	83	12	3	12
Lincoln	84	7	7	7
Rochester	85	10	10	9
South Amboy	86	6	6	6
Boston	87	39	52	44
Elba	88	5	5	5
Superior	89	18	18	18
Port Reading	90	12	12	12
St. Paul	91	38	38	38
St. Charles	92	12	12	12
Ferndale	95	32	32	32
Jackson	96	19	1	19
Hopkins	97	14	1	14
Bloo. Prairie	98	10	10	10
Rosendale	100	9	9	9
Providence	102	13	13	13
Waterbury	103	16	16	16
Trufant	106	28	28	28
W. Pullman	107	19	2	19
Austin	111	12	12	12
Portland	112	8	8	8
Geneva	115	13	13	13
Newark	116	23	23	23
Brunswick	117	11	11	11

Logens Navn	Nr.	Forslag 1 for, imod	Forslag 2 for, imod	Forslag 3 for, imod
Pueblo	119	7	1	7
Tyler	121	13	2	10
Clifton	123	10	10	10
Weeping Water	125	13	1	14
Los Angeles	126	15	15	15
Avoca	128	8	8	8
Henry	130	11	11	11
Eyerecht	131	7	2	7
Osakis	132	9	1	9
Ringsted	134	11	11	11
Story City	136	8	8	8
Boomer	137	12	12	12
Butte	138	16	16	16
Viborg	139	35	35	35
Chicago	140	13	6	13
Petaluma	143	14	11	4
Newport	145	10	10	10
Luverne	149	43	43	43
Rorbeck	150	12	11	10
Wilbur	152	8	8	9
Dannevirke	153	20	20	20
Withee	154	23	23	23
Audubon	157	12	12	12
Kennard	159	10	10	10
Underwood	160	21	21	21
Ruskin	161	21	21	21
Edmore	163	17	5	17
New York	164	28	4	28
Portland	167	16	16	16
Winlock	168	6	6	6
Rocky River	170	25	1	23
Jamestown	171	21	19	2
Philadelphia	172	8	4	12
Kansas City	173	6	9	6
Ingalls	176	9	9	9
Cordova	177	11	11	11
Denver	179	6	6	11
Sidney	181	14	2	14
Waukegan	182	10	10	10
North Troy	183	14	14	14
Madison	185	10	10	10
Sanger	188	11	11	8
Barronett	189	12	12	12
Schenectady	190	1	14	1
St. Louis	191	9	9	9
Worcester	192	20	21	21
McMinneville	194	5	2	5
Omaha	195	20	20	20
Woburn	197	19	19	19
Kenmare	198	28	28	28
Westbrook	201	4	4	4
Warren	202	19	1	21
Brooklyn	205	30	3	28
Blair	206	10	10	10
Spiker	208	9	9	9
Marquette	209	8	8	8
Grand Rapids	210	15	15	15
Grand Island	211	11	11	11
Waterloo	212	17	17	17
West Point	214	16	14	2
Rutland	217	11	11	11
Latimer	221	3	8	3
Corry	222	8	8	8
Alta	224	14	14	14
Detroit	227	21	6	31
Indianapolis	228	21	21	22
Brookton	229	5	5	5
Arcata	230	7	7	7
Toledo	233	12	1	13
Lake Forest	239	22	22	22
Rochester	240	11	11	11
Savreville	241	15	15	15
Erie	242	16	17	16
Cadillac	244	5	5	5
South Bend	245	10	10	10
Los Angeles	246	19	1	19
Ruthton	253	8	8	8
Selma	255	12	13	11
New York	257	20	4	20
New York	258	14	14	14
Colman	259	20	20	20
Fowler	261	19	19	19
Askov	263	17	2	17
Brigham	267	13	10	2
Junction City	268	11	11	11
Oregon	269	10	9	9
Cambridge	270	10	8	10
Dillon	273	1	6	1
Portland	274	10	10	10
Westhope	276	12	12	12
Kensal	277	7	7	7
Salt Lake City	278	9	9	9
Gardner	280	12	12	12
Upland	282	8	8	8
Dagmar	283	27	27	27
Cotesfield	288	13	13	13
Howard	290	1	10	1
Ogden	291	14	1	14
Chehalis	293	7	7	7
Brayton	297	9	9	9
Chicago	298	26	26	26
Laurens	300	6	6	6
Akron	301	31	31	31
Powers Lake	302	7	7	7
Biggs	303	11	11	11
Port Dodge	305	8	3	8
San Diego	306	4	7	11
Astoria	307	18	18	18
Hion	309	10	10	10
Springfield	312	6	1	5
Milwaukee	313	14	2	14

Forslag Nr. 1—

For	3,120	93,7 Procent
Imod	198	6,3 Procent
	2,922	

Forslag Nr. 2—

For	3,099	91,7 Procent
Imod	258	8,3 Procent
	2,841	

Forslag Nr. 3—

For	3,193	95,1 Procent
Imod	159	4,9 Procent
	3,034	

Loge Nr. 141—14 for, ingen imod.
Loge Nr. 314—11 for og 1 imod.
Disse to Afstemninger indkom for sent til at medregnes i Sammentællingen.

Boston Loge Nr. 87.

Det er just ikke fordi der er noget ekstraordinært at berette fra Boston Loge Nr. 87, at vi haaber at faa dette optaget i Samfundsbladet; der er sjælden noget i Loge Nr. 87, der betragtes som ekstraordinært; det er en Fremskridts Loge, hvor selv nye Ideer og Foretagender kun betragtes som noget ganske almindeligt, der følger af sig selv. Der er dog hvert Aar en Begivenhed, der lægges mere an paa at bringes til Sukes end noget andet, or det er vor Stiftelsesfest. Denne har gennem Aarene gaaet til at blive Danskernes eller rettere Brodersamfundets Glansfest i New England og hvert Aar bryder den nye Festsomite Hovederne med, hvordan den kan overgaa den forrige Komite i Arrangementet. Iaar tog Logen yderligere et Extratag ved Udnævnelsen af Komiteen, nemlig ved at udnævne 5 erfarne Ex-Præsidenter, hvilke nu yderligere har suppleret sig med 3 flere Ex'er, saa den nu bestaar af ialt 8 Mænd, der jo altsaa bogstavelig talt er hærdede i Ilden gennem mange Aars Erfaring, og den 26de Oktober tør vi altsaa forlade os paa, at vor Stiftelsesfest i Quincy House bliver en Fest, der vil spørges i det ganske Land. Af Celebriteter kan vi muligvis kun gøre Regning paa Samfundets Over-Vicepræsident, uagtet Indbydelsen rimeligvis vil strække sig til flere af de nærmeste Overbestyrelses-Medlemmer, men derudover vil Indbydelse blive udsendt til mindst et Dusin af de nærmeste Loger, og hvad man derfor kan vente sig af „Oratory“ gaar over min Tænkeevne. Boston Loge indtager jo næsten et eneste Standpunkt herude paa Østkysten; den dannedes i Aaret 1895 af 17 Mand, der aldrig forud havde haft den mindste Forbindelse med Det Danske Brodersamfund, men ud fra dette Foretagende for 22 Aar siden, har den sat en Rekord, som enhver Boston Broder følger sig berettiget til at bryste sig over, hvor han end kommer frem.

Allerede to Aar efter tog en Broder af Nr. 87 til Portland, Maine, og begyndte at tale Brodersamfund med det Resultat, at Loge Nr. 112 indsatte der i Løbet af Vinteren; fra Loge Nr. 112 er siden blevet oprettet 3 andre Loger i Maine. I 1904 oprettedes Logerne Nr. 192 i Worcester og Nr. 204 i Maynard, begge i Mass., ligeledes af den samme Boston Broder, medens Loge Nr. 197 i Woburn samme Aar oprettedes af 11 Brødre, der alle gik ud af Nr. 87 og indsattes som Loge Nr. 197. I 1903 oprettedes Loge Nr. 164 i New York af Broder Simon Skow, der endnu af mange Ex-Delegater vil mindes som Boston Loges dygtige Delegat ved Konventionen i Racine, Wis. Ud fra Loge Nr. 164 blev senere oprettet Logerne Nr. 205, 247, 248, 257 og 258 i New York og Brooklyn. I 1905 oprettedes Loge Nr. 229 i Brockton og i 1908 Loge Nr. 270 i Cambridge, begge i Mass., ligeledes af Brødre af Nr. 87. I 1916 oprettedes Loge Nr. 312 i Springfield, Mass., oparbejdet af en Broder af Nr. 87 og nu i 1917 indsattes Loge Nr. 314 i Hartford, Conn., efter ihærdigt Arbejde og en hel Del Modstand, af vor derboende Broder J. F. C. Møller. Dette er saaledes ialt 18 af Samfundets Loger, der er Resultatet af disse 17 Boston Mænds Beslutning for 22 Aar siden om at slutte sig til D. B. S. Loge Nr. 247 i New York er imidlertid siden gaaet i Stykker. Derfor har Loge Nr. 87 selv optaget til Dato 431 Medlemmer, af hvilke for Øjeblikket dog kun 240 tilhører Logen. Som Afslutning paa denne min Ramse vil jeg nu kun anføre Festsomiteens Anmodning til mig om gennem vort Medlemsblad at udsende en hjertelig Indbydelse til enhver Broder af D. B. S., hvor han end findes, om at komme og deltage i

Loge Nr. 87's 22 Aars Stiftelsesfest i Quincy House, Boston, den 26de Oktober førstkomende, og sender jeg samtidig Logens og min egen broderlige Hilsen til enhver Broder, der læser dette.

H. M. MARKER,
Sekretær af Boston Loge Nr. 87.

Amerika først!

De saavel som jeg har hørt denne berettigede Opfordring saa ofte i disse Dage, at det maaske ikke er af Vejen i en rolig Stund at sætte os til at reflektere over, hvad denne Opfordring egentlig indeholder.

Lad os da først faa det klart for os, hvad den ikke betyder, saa bliver det lettere for os senere at forstaa Betydningen.

Den betyder ikke, at vi skal ringe-agte vore Forfædres Land, deres Sprog, Kultur, Sæder, Idealer og Tankesæt. Den betyder ikke, som mange mener, at vi har Ret eller Grund til at anse alt udenlandsk for barbarisk, uskjønt eller forkasteligt. Vi er Stakler, om vi gør det.

Vi er lig de Træer, som vi ofte omplanter i en anden Jordbund. Det er altid nødvendigt ved Omplantning af Træer, store eller smaa, at Rødderne ikke forstyrres. Derfor lader man gjerne en Klump Jord hænge ved Rødderne for at bevare deres Livskraft og ikke for brutalt udsætte dem for Uligheder i Klima og Jordbund. Træer kan ved saadan Omplantning enten vinde og blive forædlede, kraftigere og i det Hele blive bedre Exemplarer end deres Forgængere andet Steds, eller ogsaa, som det saa ofte gaar ved Omplantning, sygner Træet hen eller mister en Del af sin Kraft og Skjønhed. Jo ældre Træet er, desto større Omhu maa der vises ved Omplantningen, naar det flyttes fra et Sted til et andet.

Paa samme Maade er det med os Mennesker, naar vi flyttes fra en Verdensdel til en anden, hvor andre Sæder og Levevis er raadende. Det er ikke sundt for vor aandelige Tilvæxt voldsomt at afhugge de Rødder, hvorfra vi har draget Næring. Den gamle Kultur, som har hjulpet til at udvikle vor Karakter, kan ikke borttages uden Skade for vor Sjæl og videre Udvikling.

En Forandring sker med os alle, hvilket er en Følge af de ændrede ydre Forhold, hvorefter vi bevidst eller ubevidst indretter vort Liv. Men Karakteren hos Individet forandres ikke saa let. En tusindaarig Kultur, vore Forfædres Idealer, Sagn, Historie, Tradition, Religion og Tankesæt har sat Mærke paa os — et Mærke, der ikke udslettes, hverken i første eller andet Slægtled, om det nogen Sinde udslettes hos normalt udviklede Mennesker. Og dette er godt, thi om Grundvolden, hvorpaa den er bygget, kunde rykkes op med Røden, saa betød det en Tilbagegang i Menneskeslægtens Udvikling, og dette har aldrig været Skaberens Mening.

Det gjælder for os alle at tage det bedste af vore Fædres Arv med os til dette Land og lade det gaa i Arv til vore Efterkommere, forædlet og videre udviklet; saadan er Livets Mening.

Forældre, der er alt for optagne med at forbedre deres timelige Vilkaar, saa de glemmer at bevare deres aandelige Jeg eller at forøge deres aandelige Evner, har meget lidt at give deres Børn i Arv. Saadanne Forældres Børn viser det ogsaa ved en indholdsløs Karakter, en Slaphed og Overfladiskhed, som straffer sig selv. Og er det ikke utænkeligt, at et Slægtled i sin Livstid kunne bygge op Idealer, Karakter og aandelige Værdier, som overgaa dem, det har taget utallige individuelle og samfundsmæssige Bestræbelser mange, mange Generationer at udvikle.

Intet tænkende Menneske kan være saa enfoldig at ønske noget saadant. Det er heller ikke Amerikanernes Mening, naar de opfordrer os til at sætte „Amerika først.“ Kun Ukjendskab til Naturens vise Love kan faa nogen til at sige: Bortkast alt, hvad Du har faaet af Civilisation og tag, hvad vi byder Dig i Stedet! Ethvert Menneske med sund Fornuft ved, at det er umuligt. Og Amerika vil forstaa det, om nogen. Nogle af de Styrende her i Landet har forhen ikke set Betydningen af at bygge paa Udviklingens Lov, thi de mente at kunne civilisere dette Lands Urindvaanere. Dette lod sig dog kun gjøre med en ringe Brøkdel af dem; Resten døde en voldsom Død eller fører en hensygnende Tilværelse.

Saaledes gik det med et Folk, som vel var udviklet, men som dog havde Traditioner bag sig. Denne Tradition kunde ikke oprykket, uden at Folket gik til Grunde. Naar dette er sandt med et Folk uden Kultur — kun med Traditioner — hvor meget mere gjælder det da ikke for de indvandrede Folk, som har en tusindaarig Kultur bag sig.

„Nej, „Amerika først“ betyder ikke Udryddelsen af vor Fædrearv, men at vi skal give det bedste af denne Arv til vore Børn og det af os selv valgte nye Fædreland. Dette Land har Ret til at forde vore Kjærlighed, vor Troskab, vort Arbejde for Fremmelsen af Landets Velfærd og at lyde dets Love.

Om disse Love er i Strid med vore Retsbegreber, kan vi protestere ved næste Repræsentantvalg eller vi kan forlade Landet, ligesom vi forlod Gamlelandet for at søge her, hvad vi tænkte var en rigere Jordbund for vore Udviklingsmuligheder.

Troskab og Ærlighed er de Dyder, som stod højest hos vore Fædre, og det vilde være ilde, om vi ikke har taget Vare paa denne Arv, saa vi kan efterlade den uforfalsket i vort ny Fædreland.

Der er nogle, som er enfoldige nok til at tro, at ved at smæde og haane det gamle Land, tjener man det ny. Dette er en beklagelig Misforstaaelse, og de Forældre, som overfor sine Børn gjør sig skyldige deri, vil komme til at angre det bittert, thi hvorledes kan Børnene have Respekt for Anskuelsen, som er fostrede i et daarligt Land.

„Amerika først!“ Lad det blive vort Valgsprog. Lad os vise vor Troskab i Handling, uden derfor at forringe de Principper og Karaktertræk, vi har været lykkelige nok til at faa i Arv fra et af Verdens ældste Frihedsfolk. Det vilde anstaa os ilde at svige vore Fædres Idealer, og det vilde kun forringe vor Værdi som Borgere i det fri Amerika.

„Amerika først!“ Lad os trofast værne om dets Frihed, som vi trofast har dyrket dets Jord og arbejdet i dets Fabrikker, deltaget i Landets Udvikling, hvor som helst det har kunnet lade sig gjøre. „Amerika først.“ Ikke undertrykke, men videre udvikle den store Kulturarv, vi har faaet fra vore Fædre.

—(Ellen Lindstrøm i „Kvinden og Hjemmet“).

RESOLUTION.

Northfield, Minn., 19de Sept. 1917.
Det bekendtgøres hermed, at vor fælles Broder J. M. Petersen afgik ved Døden den 5te September. Jylland Loge Nr. 99 beklager meget Tabet af en agtet og trofast Broder og bevidner herved afdøde Broders Efterladte Logens dybeste Medfølelse i deres store Sorg.

Paa Jylland Loge Nr. 99's Vegne,
K. PROSCH-JENSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Trufant, Mich., 5te Sept. 1917.
I Anledning af at vor fælles Broder George Larsen afgik ved Døden den 1ste September 1917, hvorved Logen beklager Tabet af et godt og agtet Medlem. Være det vedtaget, at vi for at hædre hans Minde draperer vort Charter for et Tidsrum af 30 Dage, og være det vedtaget at vi frembærer vor dybeste Sympathi til hans efterlevende Hustru og Børn.

Endvidere være det vedtaget at denne Resolution indføres i Logens Protokol og indrykkes i D. B. S. Maanedssblad samt at et Kopi af samme tilstilles hans efterladte Enke.

Paa Loge Nr. 106's Vegne,
J. C. NIELSEN, Præsident.
P. C. PAULSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

St. Charles, Ill., 5te Sept. 1917.
I Anledning af at vor fælles Broder Mads Aalling afgik ved Døden i South Wilmington, Ill., den 24 August 1917, være det besluttet, at Loge Nr. 92 beklager Tabet af et godt og agtet Medlem og bevidner vi hans efterladte Hustru og Børn vor dybeste Sympathi. Endvidere at beklæde Logens Charter med Sørgelov for et Tidsrum af 30 Dage, at denne Resolution indføres i Logens Protokol samt bekendtgøres i Brodersamfundsbladet.

Paa „Gode Hensigter“ Loge Nr. 92's Vegne.

CARL KILLIAN, Præsident.
OLE OLSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Fresno, Calif., 5te September 1917.
I Anledning af at Broder P. C. Jacobsen den 26de August afgik ved Døden har Fresno Loge Nr. 67 vedtaget følgende:

At Logen beklager Tabet af en god og agtet Broder, og at vi derfor til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgelov for et Tidsrum af 30 Dage.

At vi bevidner vor dybeste Sympathi og Medfølelse overfor hans efterladte Familie.

At denne Resolution indføres i Logens Protokol og indrykkes i Brodersamfundsbladet samt tilstilles hans efterladte Hustru.

Paa Logens Vegne,
PETER H. BERING, Præsident.
KARL KORSGAARD, Sekretær.

SEKRETÆR-ADRESSEFORANDRINGER.

Loge Nr. 18—Ole L. Berg, 2643 Armitage Ave., Rear 1st Floor, Chicago, Illinois.

Loge Nr. 182—Hans Christensen, 433 N. West St., Waukegan, Ill.

Loge Nr. 67—Karl Korsgaard, P. O. Box 1095, Fresno, Cal.

Loge Nr. 277—E. L. Christensen, Kensal, No. Dak.

Loge Nr. 215—Christ Mickelsen, Baffle Creek, Iowa, Box 465.

Loge Nr. 239—Wilhelm Nielsen, 10 Deerpath Ave., Lake Forest, Ill.

Loge Nr. 258—Victor Hansen, 4013 8th Ave., Brooklyn, N. Y.

Loge Nr. 239—Wilhelm Nielsen, Andersons Blk., Lake Forest, Ill.

Loge Nr. 246—Møder 2den og 4de Tirsdag i Maanedens, 111 West 3rd St., Los Angeles, Cal.

Loge Nr. 313—Møder 1ste og 3die Fredag Aften i Maanedens, Wisconsin Hall, 861 12th Street, Milwaukee, Wis.

PHILADELPHIA, PA.

Til Brødrene af Logen Nr. 172, „Enigheden“—

Brøder:—Ved sidste Møde vedtoges det enstemmig, at enhver Broder af Loge Nr. 172, som deltager i Krigen i U. S. Tjeneste, skal være kontingentfri, og hans Assessment betales af Logens Kasse. Denne Vedtagelse er gældende og i Kraft fra 6te Sept. 1917; men maa enhver Broder, som nu er i Tjenesten, være betalt op i Logen til den Dato.

For Brødre, som efter den 6te September 1917 bliver „drafted“ til U. S. Tjeneste, er samme Regel gældende, fra den Dag han bliver indkaldt; dog maa vedkommende Broder have tilhørt Loge Nr. 172 mindst et Aar.

Med broder Hilsen,
A. S. CULVER, Sekr. Loge Nr. 172.

Det Danske Brodersamfunds Blad

Official Publication of the
DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

Published monthly under the auspices
of the Supreme Lodge by J. Michaelsen,
Supreme Secretary, 202 Paxton Block,
Omaha, Neb.

Entered as second class matter at the
Post Office at Omaha, Nebr.

OFFICERS OF THE SUPREME LODGE:

Supreme President—T. P. Nielsen, 1137
15th Ave. So., Seattle, Wash.

Supreme Vice-President—Soren Iversen,
75 Broadway, New Haven, Conn.

Supreme Secretary—J. Michaelsen, 202
Paxton Block, Omaha, Nebr.

Supreme Treasurer—Rolf Rasmussen, 523
Howland Ave., Kenosha, Wis.

Supreme Trustees—Chairman, A. Th. Jor-
gensen, 3250 Helen St., Oakland, Cal.; C.
Nielsen, 504 Cedar Ave., Minneapolis,
Minn.; John Christensen, 1825 Reading Rd.,
Cincinnati, O.

1. OKTOBER 1917.

Meddelelser fra Over-Sekretæren.

Følgende Loger har i August Maa-
ned optaget de fleste Medlemmer:
Medlemsantal. Nye Medlemmer.

24—Hartford, Conn., Nr. 314.....8
783—Racine, Wis., Nr. 4.....5
550—San Francisco, Cal., Nr. 49.....4

Paa Grund af at Bøgerne her paa
Kontoret kun er indrettet til at føre
Regnskab over de lokale Loger, maa
enhver Komite betale for Annoncer i
Medlemsbladet til sin Loge, som ved
Slutning af hvert Halvaar vil blive
tilsendt Regning for saadant samt an-
den Gæld til Samfundet.

Det Danske Brodersamfunds Med-
lemsblad modtager altid gerne Medde-
lelser eller Artikler fra Medlemmer
af Samfundet. Saadanne Artikler vil
finde Optagelse i Bladet enten kom-
plet eller i forkortet Form, forsaavidt
som Pladsen tillader og Indholdet
ikke kommer i Konflikt med Samfun-
dets Konstitution.

Selvfolgelig maa indsendte Artikler
ikke forme sig som Reklamer f. Ex.
for Land eller lignende, medens der
dog godt kan rettes Spørgsmaal og
udvexles Svar gennem Bladet angaa-
ende Forhold paa forskellige Egne,
naar man holder sig til Fakta. Medde-
lelser om Logernes Virksomhed og
Fremgang modtages ogsaa gerne fra
Sekretærene, Komite-Medlemmer el-
ler fra de enkelte Medlemmer; ensar-
tede og lange Beskrivelser af Fæstlig-
heder bør helst undgaas.

Resolutioner af almindelig Størrel-
se optages for en Pris af \$1.50 og
maa være Over-Sekretæren i Hænde
senest den 20de i Maanedens.

Avertering af Forlystelser, specielle
Møder eller lignende, arrangerede af
Loger, optages for en Pris af 50 Cts.
pr. Spalte-Tomme; dog optages ikke
over 6 Tommer i en Annonce fra en
Loge undtagen efter særlig Ansøg-
ning til Over-Sekretæren. Betaling for
Annoncer opkræves fra Logerne i
Juli og Januar Maaned sammen med
andre Regninger til Generalfondet.

Der indtræffer ikke sjældent Til-
fælde, hvor afdøde Medlemmer har
haft deres Assurance Certifikat skre-
vet til „egen Ordre“ eller testamen-
teret til Personer, som ifølge Staten
Nebraskas Love og Samfundets Kon-
stitution Prgf. 50 ikke er berettiget
som Arvinger til Assurancen.

Andre afdøde Medlemmer har ved
at indgaa Ægteskab forsømt at faa
deres Certifikat forandret fra deres
Forældre til deres Hustru eller Børn.
Igen andre havde deres Certifikat
udfyldt i Favør af Personer, som alle-
rede var afgaaet ved Døden.

I alle saadanne Tilfælde bliver Ud-
betalingen forsinket og er ofte for-
bundet med Udgifter baade for Sam-
fundet og Arvingerne. Derfor an-
modes Medlemmer, som har deres Cer-
tifikat udstedt til „egen Ordre“, om

at udnævne en af de Personer som
Prgf. 50 foreskriver, og sende dette
Forlangende sammen med Certifika-
tet og 25 Cts. til Logens Sekretær,
som da gennem Over-Sekretæren vil
faa Forandringen udvirket. I de an-
dre ovenfor nævnte Tilfælde bedes
Medlemmer forholde sig paa samme
Maade.

Artikler bør være Over-Sekretæren
i Hænde den 10de i Maanedens for at
komme i Betragtning i det følgende
Numer; Loge Nyt kan modtages ind-
til den 20de.

Det gamle Saar.

Da Det Danske Brodersamfund
først begyndte sin Virksomhed, havde
det som bekendt en hel Del Modstand
at kæmpe imod. Der var Tvivlere,
som ikke sagde stort, men rystede paa
Hovedet, og der var Skumlere, som
ikke et Øjeblik tvivlede om, at det
hele vilde gaa i Vasken paa faa Aar.
Saadan en Indretning som et Assu-
ranceselskab kunde slet ikke existere
blandt Danske herovre — det havde
da ihvertfald aldrig existeret før!

Tvivil og Skumleriet er forlængst
for svundet, og vort Samfund er an-
erkendt som en solid Institution over-
alt — ikke mindst i det gamle Land,
hvor en stor Del af vort Arbejdes
Frukt er falden i god Jord. De, som
af deres egne Grund ikke har sluttet
sig til vore Rækker, er ihvertfald for-
stummet med deres Kritik, som vel
mange Gange var velment nok, selv
om den var fejlagtig. Og vi kan i
vore Dage særligt glæde os ved, at de
gamle Skærmydsler mellem D. B. S.
og nogle af de danske Kirkekredse
herovre er ihilgætte. Begge Samfund er
voxet og i Tidens Løb er de bleven
sammenblandet, saaledes at man ikke
længere skelner mellem et Brodersam-
fundsmedlem og et Kirkemedlem,
fordi de i saa mange hundrede Til-
fælde træffes i en og samme Person.

Det var jo ogsaa en stor Fejl fra
Begyndelsen, at der blev gjort denne
Distinktion, og Aarsagen maa vel sø-
ges hos begge Parter. Godt er det
at Fornuften nu raader, og at man
gjennemsnitligt er kommen til Aner-
kendelse af, at medens Kirken virker
paa det aandelige Omraade, saa vare-
tager D. B. S. et temmelig nødvendigt
Hverv paa det materielle Omraade, og
at der ikke er det ringeste i Vejen
for at de to Samfund kan bygge Side
om Side.

Helt læget er det gamle Saar mel-
lem Kirken og D. B. S. dog ikke. Man
træffer endnu Egne, hvor Kirkens lo-
kale Repræsentant har bibeholdt den
gamle og misfostrede Ide, at der maa
kæmpes mod Brodersamfundet lige-
som mod „al anden Synd og Daarligh-
dom.“ Og paa disse enkelte Steder hø-
rer man endnu den samme gamle
Anke mod Brodersamfundet, at det er
en „hemmelig“ Forening. Hvad der er
hemmeligt kan da aldrig være af det

D. B. S. KALENDEREN 1918

Vi har allerede modtaget adskillige
Ordre paa Det Danske Brodersam-
funds Kalender for 1918, som vi ud-
førligt omtalte i sidste Numer, og vi
anmoder nu enhver Loge, der agter
at benytte dette billige og virknings-
fulde Middel til D. B. S. Fremme, om
at tage Beslutning derom paa det al-
lerførste Møde, og saa indsende Or-
dren uopholdeligt til Over-Sekretæ-

ført, mener vi, at det talende og min-
derige Billede med nogle Oplysninger
om Brodersamfundet underneden vil
virke som en stadig Paamindelse om
D. B. S. gennem hele Aaret.

Vi skal blot gjentage, at Billedet
„Dengang jeg drog afsted“ viser et
Parti fra Kongeaen, og at det paa
Kalenderen bliver udført i tre Farver.
Kalenderens Størrelse bliver 9x11 Tm.
og Prisen er \$5.00 for 50. De kan kun

rens Kontor. Det er absolut nødven-
digt, at vi ved Besked med hele An-
tallet inden 1ste November, og hvis et
tilstrækkeligt Antal ikke er bestilt in-
den denne Dato, saa er vi ikke i
Stand til at udgive den, da den an-
førte Pris er betinget af Ordrens
Størrelse.

Overbestyrelsens Kendelse saavel-
som mange Brødres skriftlige Udtal-
elser viser, at Kalenderen vil blive
populær, og som vi tidligere har an-

gode, siger man.

Det er vel derfor ikke helt ude af
Vejen atter at drøfte dette gamle
Spørgsmaal, som der jo ellers rigtig-
nok har været skrevet og talt om i
mange Aar. Det er ganske rigtigt at
D. B. S. er en hemmelig Forening i
den Forstand, at vore Drøftelser i
Logerne foregaar bag lukkede Døre.
Hvad bestiller vi bag disse lukkede og
hemmelighedsfulde Døre, kan der
spørges. Hvad er det for Handlinger,
vi drøfter, som ikke kan taale at
komme for offentlige Øren?

Det lyder som en frygtelig Anklage,
og man skulde tro, at vi maatte staa
afvæbnede med det samme.

Men naar vi nu i 35 Aar har bestaa-
et ved Hjælp af den lukkede Dør, saa
bør det jo dog en Gang gaa op for
vore Anklagere, at den lukkede Dør
netop er vort stærke Punkt, og det er
i Kraft af den, mere end noget an-
det, at vi er gaaet fremad. Og vi vil
til Gjengæld paastaa, at enhver god
Sag, enhver god Stræben har sin luk-
kede Dør!

Kunde man f. Ex. tænke sig et lyk-
keligt Familieliv, hvis der ikke fand-
tes en privat Zone, bag hvilken Frem-
mede ikke kunde trænge ind? Vi ken-
der alle Exempler paa mindre gode el-
ler heldige Tilbøjeligheder hos Børn,
som er bleven rettede itide, netop for-
di de holdtes indenfor Familiekre-
dsen. En Søn eller en Datters tilgivelige
Fejltrin er bleven gjort godt igjen,
som det slet ikke kunde være sket,

bestilles gennem Loge Sekretærene,
og der sendes ingen Penge, da de bli-
ver skrevet paa Logens almindelige
Halvaarsregning.

Somme Loger agter at give deres
Medlemmer denne Kalender for paa
denne Maade at virke for Tilgangen
af nye Medlemmer; andre Loger vil
sælge den ved deres Fester og der-
gjennem skaffe Logen en Bi-Indtægt.

Husk at tage en endelig Beslutning
om denne Sag ved næste Møde.

ifald Offentligheden havde faaet Nys
om „Skandalen.“ Og som i Sorg og
Modgang, saaledes ogsaa i Glæde. En
Familie kan vederfares en stor Glæde,
som kan røre alle dens Medlemmer
dybt i deres Hjerter, men overfor hvil-
ken Fremmede vilde staa ganske ufor-
staaende. Er det da ikke bedre om
Døren er lukket?

Den lille Kirke ved Alfarvej staa-
r vidt aaben for den mødige Vandrer.
Men hvad der foregaar og tales i
Præstens Studerekammer, naar et be-
kymret og brødbetyngt Menneske
aabner sit Hjertes Afkroge for Sjøle-
sørgeren — det faar Alverden ikke
at vide. Her er atter en lukket Dør,
som tjener til Velsignelse og Frelse
gjennem Tiderne.

Dette er blot nogle enkelte Exem-
pler paa lukkede Døre, som ikke blot
kan forsvares, men som er gavnlige.
Hvad om der var ligesaa gode Moti-
ver til Grund for D. B. S. som en
hemmelig Forening? Hvad om vi som
Brødre stod hinanden saa nær, at vi
ønskede at bære vort dyre Løfte pri-
vat? Hvad om vi som Svar paa en-
hver Anklage nøjdes med at pege paa
vore Handlinger. Enhver der er al-
vorligt interesseret i vore Handlinger,
kan erfare hvad vi har udrettet
gjennem Aarene. Vi udfordrer til den-
ne Slags Undersøgelse, og vi tør sige,
at D. B. S. har udrettet meget godt.
Har det udrettet noget forkert? Har
vi skadet nogen? Har vi traadt noget
ædelt under Fod?

Adresse Forandring

Dette Blad er frit til alle Samfundets Medlemmer, og bliver sendt till densidst opgivne Adresse. Dersom
denne ikke er rigtig paa Bladet, eller Du er flyttet, bedes Du udfylde og indsende denne Kupon til din Loges Se-
kretær, og han vil indsende den til Over-Sekretæren.

Navn Medlem af Loge Nr.....
Gamle Adresse By Stat
Ny Adresse By Stat

Hvis vi giver dette Svar til enhver der bekymrer sig over vore lukkede Døre, saa maa Anklagen tie.

Muligvis disse Tanker kan komme vore Brødre til gode paa de faa Egne, hvor der endnu hersker en taaget Mistillid til vort Samfund. Og ligesom der er store danske Settlementer, hvor Kirken kunde vinde bedre Indpas, saaledes er der ogsaa Egne, hvor D. B. S. kan erhverve sig mange Tilhængere, hvis der var lidt mere gjensidig Forstaaelse. Dette er et af de Arbejder, som enhver Broder bør tage paa sine Skuldre efter bedste Evne.

En Sammenligning.

Vi har i denne Maaned Lejlighed til at bringe et Regnskab for et Halvaar i en veletableret gjensidig Assuranceforening, som virker under Staten Illinois Love, og som synes at give almindelig Tilfredsstillelse blandt dens Medlemmer. Idet vi i en sideordnet Rubrik anfører Brodersamfundets Udgifter, undlader vi ikke at henlede Opmærksomheden paa den betydelige Forskel i Beløbet af hver eneste Post, ligesom der ogsaa er en hel Del Udgifter som D. B. S. ikke har fundet nødvendige. Vi bringer denne Sammenligning særlig fordi det Selskab vi citerer er omtrent paa samme Størrelse som D. B. S.; der er ganske vist ikke endnu udkommet Opgjørelse over vedkommende Selskabs Medlemsantal i 1917, men vi ser af tidligere Raapporter, at dets Antal i det foregaaende Aar var mindre end D. B. S.'s

Vi kan ikke tænke os andet end at denne nøjagtige og ufejlbare Sammenligning vil komme vore Medlemmer til gode, naar de, under vor nuhærende „Booster“ Kampagne søger at overbevise Landsmænd om Fordelen i at slutte sig til os. Det er jo ikke noget daarligt Argument at vi Danske alle bør høre til samme Assurance for derved at gavne os selv saa meget som muligt, og samtidig vække Respekt for vort Folks Udstrækning og Betydning her i Landet. Men det mest forretningsmæssige og logiske Argument bliver dog, naar vi kan vise, at det paa alle Omraader er mest fordelagtigt at høre til D. B. S. — og det kan vi ikke vise paa nogen bedre Maade end ved at citere nærværende Sammenligning. Det er ikke noget daarligt Selskab, hvis Regnskab vi aftrykker; tværtimod er det et Selskab, der betragtes som solidt og pligttopfyldende, og naar det alligevel har saa forholdsvist overvældende Udgifter, saa er det blot et Tegn paa den fornuftige Økonomi som D. B. S. alle Dage har praktiseret, og som i sig selv er en stor Beskyttelse for Medlemmerne.

Det er interessant at lægge Mærke til, at det fremmede Selskab ganske vist har en større Kassebeholdning fra forrige Aar, men efter et halvt Aars Forretning er Beholdningen gaaet nedad, medens D. B. S. er steget. Det fremmede Selskab synes at have store Assuranceudbetalinger, idet de betaler udelukkende \$1,000 og \$2,000 Assurance, men det kan ogsaa tyde paa, at de ældre Medlemmer nu indkasserer, medens Tilgangen af nye og unge Medlemmer ikke staar i Forhold dertil. I denne Forbindelse maa vi ogsaa huske paa, at Det Danske Brodersamfundets Dødsprocent er meget lav i Forhold til andre Selskabers, hvilket maaske nok har sin Aarsag i den almindelige gode Sundhedstilstand blandt Danske. Ogsaa af denne Grund er det fordelagtigt for Danske

at være assurede sammen, thi er de assurede blandt fremmede, kommer deres nationale Sundhedstilstand dem ikke til gode.

Det fremmede Selskab synes ligeledes at besidde en Ejendom, hvilket vel nok kan forklare de store Skatte- og Reparationsudgifter, men hvorledes kan man forsvare de svimlende Udgifter til Overbestyrelse, Distriktsbestyrere, Præmier, Organisatorer, Overlæge o. s. v., naar Selskabets Midler alligevel svinder ind? Det var jo meget godt med disse Organisatorer og Reklameudgifter, hvis de bar Frugt i samme Forhold, saa man kunde vise procentvis, hvad det kostede at gøre Selskabet større; men naar det kræver alle disse Udgifter for at gøre et Selskab mindre levedygtigt, saa er der Anledning til at tage et Reb i Sejlet.

Vi maa endnu tilføje, at skønt Selskabets Blad koster dobbelt saa meget som D. B. S.'s, saa er det kun den halve Størrelse. Og medens det fremmede Selskab har kostet ca. \$80,000 i Driftomkostninger i et halvt Aar, saa har D. B. S. klart sig gennem det selvsamme Halvaar med ca. \$6,000 i Driftomkostninger.

Det er vort Haab, at alle Medlemmer vil erindre nogle af disse uomstødelige Tal og bruge dem flittigt, naar de træffer en Landsmand, som endnu ikke har indset Fordelen ved at sikre sine Paarørende gennem vort Danske Brodersamfund.

Der er allerede bestilt adskillige Billeder af afdøde P. H. Johnsen, som vi omtalte udførligt i sidste Numer. Vi opfordrer enhver Loge, der ønsker at anbringe dette vor gamle og berømte Medlems Billede paa Væggen i deres Lokale, om at tilskrive Oversekretærens Kontor snarest for at være sikker paa et Billede, medens vi har dem. Der er kun udført 50 og adskillige er, som anført, bestilte.

Ved at gennemse denne Maanedes Regnskab vil man finde, at Brodersamfundet for første Gang har samlede Kontanter og Værdipapirer til et Beløb af over en halv Million Dollars. Man kan ogsaa beregne, at Logerne tilsammen ejer mere, enten i Kontanter eller i Ejendom, og vort Samfund er altsaa nu et Million Foretagende.

Den eksekutive Komite's Forhandlinger.

Til den ærede eksekutive Komite af Det Danske Brodersamfund.

Chicago, Ill., 23de Aug. 1917.
Enighed Loge Nr. 18 tillader sig herved at ansøge den eksekutive Komite om Hjælp af Hovedlogens Hjælpefond til vor Broder Frits Diercks, Loge Nr. 150, Hoved Nr. 2425, Alder 81 Aar.

Hvor lang Tid uarbejdsdygtig? — 18 Aar, begrundet paa Alderdomssvaghed.

Har Vedkommende Ejendom? — Nej.

Har han rentebærende Papirer eller Penge i Banken? — Nej.

Livsstilling? — Stenhugger.

Indkomst pr. Uge eller pr. Maaned, naar rask? — Ingen.

Hvor mange Børn har Vedkommende? — 1 Søn. Alder, 57 Aar.

Hvor lang Tid har denne Broder tilhørt Logen? — 27 Aar.

Hvor lang Tid tilhørt Samfundet? — 27 Aar.

Tilhører denne Broder Assurancefondet? — Ja.

Har Vedkommende tidligere faaet Hjælp fra Hovedlogen? — Nej.

Har han tidligere faaet Hjælp af Logen? — Ja, Sygehjælp.

Det bevidnes af Undertegnede, at ovenstaaende Spørgsmaal er besvaret

saa nøjagtigt, som det er os muligt, samt at denne Ansøgning var til Forhandling ved Logens Møde den 9. August 1917, hvor det blev vedtaget at indsende den til Over-Bestyrelsen.

VIGGO LETH,
Præsident af Loge Nr. 18.

OLE L. BERG,
Sekretær af Loge Nr. 18.

Chicago, Ill., 23de Aug. 1917.

Til den ærede eksekutive Komite af Det Danske Brodersamfund.

Brødre: — Indlagt Ansøgning fra Broder Frits Diercks om Extrahjælp, med følgende Oplysninger:

1. Er bleven forsørgt af sin Søn i 18 Aar. Sønnen er Maler og har selv været syg i 15 Maaneder (deraf har han modtaget 12 Maaneders Sygehjælp fra Loge Nr. 18, af hvilken han er Medlem; han er tilskrevet Faderens Assurance, \$1,000). Sønnen er gift og har 2 Børn.

2. Ønsker ikke at ansøge om Alderdomsunderstøttelse, 10% af hans Assurance, hvilket han er berettiget til ifølge vor Konstitution, Art. 4, Sec. 11-b.

3. Er ikke anbefalet til Extrahjælp af Loge Nr. 18. Sagen behandledes paa vort regulære Møde den 9de August 1917.

Med broderlig Hilsen,
OLE L. BERG, Sekretær.

VIGGO LETH, Præsident.

Iversen: — Jeg kan ikke indse, hvorledes den eksekutive Komite kan give nogen Extrahjælp, naar Ansøgningen ikke er anbefalet af No. 18.

Jørgensen: — Samme som Iversen.

Nielsen: — Samme som Iversen.

Christensen: — Samme som Iversen.

T. P. Nielsen: — Samme som Iversen.

Kendelsen bliver at vi ikke kan give Extrahjælp, da Ansøgningen ikke er anbefalet af Logen.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

Woodland, Cal., den 8de Juli 1917.
Til Dansk Brodersamfundets eksekutive Komite: —

Samtlige Medlemmer af Det Danske Brodersamfundets Loge Nr. 303, Biggs, California, forespørger herved Brodersamfundets eksekutive Komite, om der skulde være nogenting til Hinder for at flytte vor Loge Nr. 303 fra Biggs, Cal., til Woodland, Cal., da alle Medlemmerne af vor Loge lever omkring Woodland, og vi ikke har et eneste Medlem fra Biggs, og vi næsten aldrig kommer til Biggs, begrundet paa den lange Afstand, og der kun er ganske faa Danske deromkring. Det er vor sikre Formening, at Logens Omflytning til Woodland vilde være til Gavn for vor Loge.

Med broder Hilsen,

Samtlige Medlemmer,
ANTON NIELSEN, A. PETERSEN
NIELS NIELSEN, A. BRAMMING,
GEORGE NIELSEN, L. JENSEN,
JENS HANSEN, S. N. HEDEGAARD,
J. C. CHRISTENSEN,
JØRGEN KR. JENSEN,
H. J. ERIKSEN, C. S. HEDEGAARD.

Til Oplysning tjener, at Logens Medlemsantal den 1ste Juli 1917 var 12 Medlemmer.

Omaha, Nebr., 1ste Sept. 1917.

J. MICHAELSEN.

Iversen: — Logen har min Tilladelse til at flytte fra Biggs til Woodland.

Jørgensen: — Samme som Iversen.

Nielsen: — Samme som Iversen.

Christensen: — Samme som Iversen.

T. P. Nielsen: — Samme som Iversen.

Kendelsen: — Bliver at Logen Nr. 303 faar Tilladelse til at flytte til Woodland.

T. P. NIELSEN, Over-Præsident.

Lidt Statistik.

(Sluttet)

Af en Befolkning paa 100 Millioner Mennesker er der stakkels 336,652, som sidste Aar her i Landet har fundet det nødvendigt at betale en Skat af deres personlige Indtægter, af gifte Personer 226,153, af ugifte 47,583 Mænd og 22,916 Kvinder. Bradstreet rapporterer i de sidste 10 Aar over

100,000 Falliter i Handelsverdenen, i hvilke Gælden var 1½ Million Dollars, og 600 Banker og Trustkompagnier lukkede deres Døre, ude af Stand til at betale deres Deponenter 380 Million Dollars, medens vi i de samme Aar saa Jernbaner under Receivers med en Aktiekapital og Bonds af 600 Millioner Dollars.

Der er kun to Ting, som vi er sikre paa: det Liv som vi nu lever, og den Død, som vil komme. Det er vor Pligt at efterlade os en Værdi. Enhver Mand maa arbejde hen til at samle en saadan. Det er bevist ved offentlige Regnskaber, at i de sidste 30 Aar er ingen Assurance gaaet tabt hverken for Policeejereren eller for den, hvem Assurance var tilskrevet, som Følge af, at de regulære Livsassurance-Kompagnier ikke kunde opfylde deres indgaaede Forpligtelser. De Penge, som bliver indbetalte for Assurance i de anerkendte Selskaber, er sikrede ved de strengeste Love angaaende nogen Art af Forretning, og der udkræves en tilstrækkelig af Staten fastsat og af Staten opbevaret Reserve til at imødekomme enhver Forpligtelse.

Livsassurance-Kompagnierne og de med dem beslægtede Associationer staar fuldt ud i Befolkningens Tjeneste og behøver og fortjener dens Forstaaelse og Samarbejde. Amerikas ledende Finansmænd, haade i Øst og Vest, betydelige Mænd, som ofte bliver miskjendte og misundte, tager i Virkeligheden deres betrodde og ansvarsfulde Stillinger i Assurance-Kompagnierne i fuldt Alvor og skænker Forvaltningen af de kolossale Summer, som er betroet deres Administration, deres hele Arbejdskraft og Dygtighed. De bærer Ansaret for Sikkerheden af den kolossale Opsamling af Sparemidler, der udgør mere end det dobbelte af alle de øvrige Verdens. De er ikke tilstrækkelige, desværre, men de er i hvert Fald en strengt befaestet Beskyttelse, som særligt er værd at lægge Mærke til under de truende Krigsforhold. Og denne Beskyttelse er bygget op af energiske Mænd der har paataget sig Hvervet trods en ligegyldig og ødsel Offentlighed.

Disse Finansmænd vil sørge for, at der hver Maaned umiddelbart efter Policeejerens Død bliver udbetalt den, hvem Policen er godskreven, en til alle Tider sikker Anvisning paa et hvilket som helst Beløb, som Policeejereren ser sig i Stand til at indbetale aarligt til sin Død, med 2 til 3 Procents Rente. Hvis hun skulde gaa bort, inden 240 saadanne Udbetalinger er sket, vil Resten tilfalde hendes Arvinger. Men lige saa længe hun lever efter Policeejereren er død, vil hun faa udbetalt sin maanedlige Anvisning, som hendes Forsørger sikrede hende ved sin Omtanke og sine smaa aarlige Indbetalinger.

Det kan tænkes, at en ugift Mand vil unddrage sig en Forpligtelse af denne Art under det Paaskud, at han intet Ansvar har for sørgeløse Kvinder. Det kunde dog være, at der kunde komme til at paahvile ham et saadant Ansvar. Der kan være en Moder eller en Søster eller en anden kjær kvindelig Slægtning, som kunde komme til at bære Sørgedragt efter ham, eller Børn inden Familiekrederen.

Vi lever under Krigsforhold, hvor den unge tjenstdygtige Mand naar som helst kan vente at blive kaldt under Fanerne og komme til at lade sit Liv paa Valpladsen; og ganske særligt den Kjendsgjerning, at de ved Undersøgelsen har vist sig at svare til de Fordringer, som stilles til deres Hæder og Legemskraft for at kunne opfylde deres militære Pligter, viser, at de kan anskaffe sig en Livsassurance, som kan komme deres efterladte Slægtninge til Gode, hvis den, der har tegnet Livsforsikringen, kommer til at lade sit Liv i Kampen.

Det gælder først og fremmest om at sikre Kvindernes og Børnenes Fremtid, hvad der saa ellers sker med os selv. Landet kræver, at hver Mand gør sin Pligt, ikke blot overfor Landet selv, men ogsaa overfor dem, som han har paataget sig at forsørge baade i Nutiden og Fremtiden, og som han derfor bærer et Ansvar overfor.

REGNSKAB FOR JULI.

RAPPORT OVER ASSURANCEFONDET.

Kassebeholdning den 1ste August 1917.....	\$41,254.46
Indbetalt i Assessments	18,557.54
Renter fra Con. & Com. Nat. Bank, Chicago.....	86.19
Aug. 4. Jens Larsen, Racine, Wis., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 228, Hoved Nr. 3910 af Racine Loge Nr. 4.....	\$ 100.00
Aug. 8. Emma Norgaard, Davenport, Iowa, Assurance.....	1,000.00
Aug. 10. Marie Johansen, Clinton, Iowa, Assurance.....	500.00
Aug. 10. Christine Hansen, Clinton, Iowa, Assurance.....	500.00
Aug. 11. Lina Hansen, Jamestown, N. Y., Assurance.....	500.00
Aug. 16. Bertam Jensen (Adm.), Seattle, Wash., Assurance.....	250.00
Aug. 16. Johanne Hansen, Flint, Mich., Assurance.....	500.00
Aug. 18. Niels Johnsen, Lincoln, Nebr., 10% af hans Assurance, Loge No. 13, Hoved Nr. 5982 af Lincoln Loge Nr. 84.....	100.00
Aug. 18. Karen Krestine Larsen, Cambridge, Mass., Assurance.....	1,000.00
Aug. 22. John B. Nichol森, Guardian, \$300; Jacob Landin, Guardian, \$200, Ludington, Mich., Assurance.....	500.00
Aug. 22. Marie J. Orum, Clinton, Iowa, Assurance.....	1,000.00
Aug. 22. Ragna M. Nielsen, Arlington, Mass., Assurance.....	250.00
Aug. 22. Jennie Korrell, San Francisco, Cal., Assurance.....	1,000.00
Aug. 22. Anna Hansen, Kayville, Utah, Assurance.....	500.00
Aug. 27. Knuddine Kirstine Larsen, Blanchard, Mich., Assurance.....	500.00
Aug. 28. Laura Andersen, Seattle, Wash., Assurance.....	500.00
Aug. 29. Line Egtved, Perth Amboy, N. J., Assurance.....	500.00
Aug. 29. Minie Petersen, South River, N. J., Assurance.....	500.00
Balance	50,198.19
	\$59,898.19 59,898.19

Kassebeholdning den 1ste Sept. 1917.....\$50,198.19.

RAPPORT OVER GENERALFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Aug. 1917.....	\$16,300.63
Indbetalt i August Maaned	952.50
Indbetalt i Hovedskat	159.25
Renter fra Con. & Com. Nat. Bank, Chicago.....	1.45
Aug. 1. W. Farnum Smith Co., Kontor og Vault Leje i September..\$	40.00
Aug. 4. Western Newspaper Union, Trykning af Bladet Nr. 7, \$255.55; Mailing og Adresseforandring, \$38.78.....	294.33
Aug. 6. Niels Nielsen, Winslow Loge Nr. 110, Begravelseshjælp....	50.00
Aug. 10. Chas. C. Fanning, Postmaster, Forskud paa Mailing af D. B. S's Blad	50.00
Aug. 16. Howard E. Johnsen, Racine Loge Nr. 4, Begravelseshjælp..	50.00
Aug. 16. J. Michaelsen, Part af Løn til gode i Juli Kvartal.....	250.00
Aug. 18. Andrew M. Pultz, Hefland Loge Nr. 129, Begravelseshjælp	50.00
Aug. 20. Hans Olsen, Trufant Loge Nr. 106, Begravelseshjælp.....	50.00
Aug. 27. Axel H. Andersen, 5000 Envelopes	14.75
Aug. 28. Chr. Sørensen, Sioux City, Loge Nr. 62 Begravelseshjælp..	50.00
Aug. 28. Heyn Studio, Omaha, Nebr., 50 Billeder 16x21, af Ex-Over-Præsident P. H. Johnsen og Gravmonument.....	108.57
Aug. 30. G. J. C. Rathke, Toledo Loge Nr. 233, Begravelseshjælp....	50.00
Aug. 30. Hans M. Hansen, Omaha Loge Nr. 19, Begravelseshjælp....	50.00
Aug. 31. H. Nordheim, Bogholder Løn i Aug. Maaned.....	90.00
Aug. 31. A. Andersen Medhjælper ved Bladet Løn i Aug. Md.....	50.00
Aug. 31. Louise Larsen, Typewriter, Løn i August Maaned.....	40.00
Aug. 31. J. Michaelsen, Porto, Teleph. m. m. i August Maaned.....	39.55
Balance	16,086.63
	\$17,413.83 17,413.83

Kassebeholdning den 1ste Sept. 1917.....\$16,086.63

RAPPORT OVER GARANTIFONDET.

Aug. 1. Kassebeholdning den 1ste Aug. 1917.....	\$16,073.48
August Kuponer:—	
Aug. 1. Luther, Iowa	450.00
Aug. 1. Kimballton, Iowa	110.00
Aug. 1. Odebolt, Iowa	275.00
Aug. 1. Greatfingier, Iowa	292.50
Aug. 1. Breda, Iowa	75.00
Aug. 1. Vermillion, South Dakota	250.00

Kassebeholdning den 1ste September 1917.....\$17,525.98

BEHOLDNING I GARANTIFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Sept. 1917.....	\$ 17,525.98
Bonds Safety Vaults, Omaha, Nebr.	403,100.00

\$420,625.98

RAPPORT OVER HJÆLPEFONDET.

Kassebeholdning den 1ste Aug. 1917.....	\$13,361.48
Aug. 3. Gustav A. Rasmussen, Menominee Loge Nr. 59, Extrahjælp..\$	45.00
Aug. 4. Andreas Jacobsen, Junction City, Loge Nr. 268, Extrahjælp	50.00
Balance	13,266.48

\$13,361.48 13,361.48

Kassebeholdning den 1ste Sept. 1917.....\$13,266.48

UDESTAAENDE CHECKS.

Carl F. Nielsen, \$100; H. H. Clausen, \$50.....	\$ 150.00
Mathilda F. Rasmussen, \$250; Marie K. Nielsen, \$1,000.....	1,250.00
Loge Nr. 164, \$50; Loge Nr. 268, \$50.....	100.00
Bertram Jessen, Adm., \$250; Loge Nr. 4, \$50.....	300.00
Johanne Hansen, \$500; Niels Johnsen, \$100	600.00
Karen Christine Larsen, \$1,000; Loge Nr. 129, \$50.....	1,050.00
Loge Nr. 106, \$50; Marie Orum, \$1,000.....	1,050.00
John B. Nichol森, \$300; Jacob Landin, \$200.....	500.00
Ragna M. Nielsen, \$250; Jennie Korrell, \$1,000.....	1,250.00
Anna Hansen, \$500; Knuddine K. Larsen, \$500	1,000.00
Axel H. Andersen, \$14.75; Loge Nr. 62, \$50.....	64.75
Laura Andersen, \$500; Heyn Studio, \$108.57.....	608.57
Line Egtved, \$500; Minie Petersen, \$500.....	1,000.00
Loge Nr. 233, \$50; Loge Nr. 19, \$50.....	100.00

H. Nordheim, \$90; A. Andersen, \$50..... 140.00
Louise Larsen, \$40; J. Michaelsen, \$39.55 79.55

\$ 9,242.87

SAMFUNDETS SAMLEDE KONTANTER OG VÆRDIPAPIRER.

Rentebærende Bonds	\$403,100.00
Kassebeholdning i Assurancefondet	50,198.19
Kassebeholdning i Garantifondet	17,525.98
Kassebeholdning i Generalfondet	16,086.63
Kassebeholdning i Hjælpefondet	13,266.48
Checks udestaaende den 1ste Sept. 1917	9,242.87
	\$509,420.15

SAMFUNDETS SAMLEDE VÆRDIER DEPONERET SOM FØLGENDE:

First Nat. Bank Safety Vault, Omaha, Nebr., Bonds.....	\$403,100.00
Con. & Com. Nat. Bank, Chicago, Ill.	57,149.92
Bank of Benson, Benson, Nebr., Certificate (Genf.).....	6,196.00
First Nat. Bank, Omaha, Nebr., Certificate (Assf.).....	20,000.00
First Nat. Bank, Omaha, Nebr., Certificate (Genf.).....	8,694.78
Omaha Nat. Bank, Omaha, Nebr., Certificate (Genf.).....	7,229.61
Com. Nat. Bank, Co. Bluffs, Iowa, Certificate (Genf.).....	6,000.00
Checks beroende hos Over-Kasseren	1,049.84
	\$509,420.15

Kenosha, Wis., Sde September 1917.

ROLF RASMUSSEN, Over-Kasseren.

Mr. J. Michaelsen, Danish Brotherhood of America:—

This is to certify that the balance due to Danish Brotherhood of America, as shown by the books of Continental and Commercial National Bank of Chicago at the close of business August 31, 1917 was Fifty-seven Thousand, One Hundred forty-nine and 92-100 (\$57,149.92).

Insurance Fund

General Fund

\$57,149.92

GEO. HOLMES, Auditor.

Garantifondets Kontanter er indbefattet i Assurancefondet.

Hjælpefondets Kontanter er indbefattet i Generalfondet.

Børnene.

Omme i et lille lavt Hus i Byen i Ly af Kirkegaardsmuren og Præstens Have boede gamle Ludvig. Boede, ja, for nu boede han der ikke mere, nu staa Huset tomt. Men for blot nogle faa Maaneder siden var Ludvig i sin gamle Rede, og han svor højt og dyrt paa, at der vilde han — ligervis den gamle Konge — leve og dø.

Ludvig var af Profession Kurvemaager, og stærke og gode var de Kurve, der forlod Ludvigs gamle og rynkede Hænder. Medens han endnu var forholdsvist let til Bens, og hans gamle trofaste Birthe levede, vandrede de to lange Veje ind i Landet for at hente Pilevaand, og i den Tid tjente Ludvig slet ikke daarligt. Men nu i de senere Aar, da han var ene med sin store graa „Mons“ og Gigten og en styg Broksskade pinte hans Krop, svandt Fortjenesten ind, og han maatte være glad for hver en Bid, der bragtes ham af venlige Naboer.

Men skønt der tidt var Smalhans hos Ludvig, og skønt Huset var gammelt og skævt, skønt Stuen var uryddelig og snavset — renlig havde Ludvig aldrig været, man kunde altid om Søndagen se, hvorefter Vandet var gaaet over hans Ansigt, — og skønt Mons vist var den eneste, der vaskede op, saa elskede Ludvig dog sit Hus, som nogen Konge sit Rige. Og ve den Synder, der vovede at antyde, at det vilde være bedre for den Gamle at sælge sit Hus mod at faa Kost og Pleje paa sine sidste Dage! Havde han sagt det en Gang, han sagde det aldrig siden.

Saa stor en Kærlighed havde Ludvig til sit og Birthes gamle Hjem, at han end ikke vilde overgive det til sin Søn, da denne fæstede Bo.

„Det kunde de lide,“ sagde han haanligt, „at gaa ind til et Sted, hvor der baade er Gryder og Pander! Nej, de kan tror mig. Hun (det var Svigerdatteren) skal ikke gaa her og runstere med alle min Ting og træde mig paa Tærne og ønske mig baade død og begravet. Da jeg og Birthe giftede os, havde vi saa meget (han viste sine bar Hænder), — men vi klarede os endda, og hvad der nu er mit, skal vedblive at være det — lidt endnu i hvert Fald. Lad Hans og Karen bære sig ad, som vi Gamle gjorde, det tager de ingen Skade af.“

Og Ludvig blev i sit Hus, og Hans og Karen giftede sig og bosatte sig i en Naboby, men hjem til Faderen gik de aldrig. Det havde Ludvig vist ikke tænkt sig, men han fandt sig i Sagen med stændig Ro og omtalte dem sjældnere og sjældnere.

Og nu staa Huset tomt. — Og Ludvig er ikke død.

Jeg vilde knap tro mine egne Ører, da Præsten fortalte mig, hvordan det gik til, at Ludvig forlod sin Rede. Og endnu utroligere forekom mig Beretningen om, hvor henrykt han er over sit nye Opholdssted.

Gigten havde taget haardt fat og hærgede og værkede i alle Ledemod, saa Ludvig til sidst maatte give op og gaa i Seng. Det holdt drøjt for den Gamle at naa saa vidt, for vel var der gode Venner og trofaste Naboer nok, som ikke var karrige hverken paa Mød eller Tid, men dog er det ikke saadan at blive aflægs. Og saa var der jo Mons. Ingen anden end Ludvig selv forstod rigtig at sørge for Mons — haade med det ene og det andet. Mons blev haade slunken og gnaven, medens den Gamle laa i Sengen og blev kræset for med Hønseskødssuppe og „Revelshen“ og meget andet godt. Og saa en skønne Dag forsvandt Mons, ingen vidste og ingen ved hvorhen.

Borte var den, og borte blev den.

Det var et skrækkeligt Slag for Ludvig. Han anklagede sig selv for at være Skuld i sin bedste Vens Død. Han tænkte og klagede, og med al den Jammer blev han daarligere og daarligere.

Og saa en anden skøn Dag kom Sogneraadformanden og sagde, at nu skulde Ludvig paa Sygehuset.

„Ja, en Ulykke kommer sjælden alene,“ sagde Ludvig bittert. „I er nogle Skarnsfolk, at I vil tvinge en syg og værkbruden Stakkel! Saa skal I vel tage mit Hus bagefter?“

„Nej, det er dit, Ludvig, og det kan vel staa, til Du kommer tilbage.“

Ved den Udsigt, der saaledes aabnedes ham til at kunne komme tilbage og tage sit i Besiddelse igen, forsonedes den Gamle noget. Og da Præstens Kone lovede at antage sig Mons som sit eget Barn, i Fald den imod Forventning skulde vise sig paa ny, blev han helt fattet og tilfreds. Og saa rullede Ludvig en Middagsstund, vel indpakket i Præstens Pels, af Sted til Sygehuset.

Nu har han været der i snart to Maaneder. Naar Præsten besøger ham, straalér hele hans gamle, kunne renavskede Ansigt med det nu velplejede, store hvide Skæg, og han ler med sin søre indeklemt, klukkende Latter og stryger ned over de snehvide Lagener, medens han fortæller os om, hvor gode baade Lægerne og Sygeplejerskerne er imod ham. Men naar Præsten saa spørger, om de snart faar ham hjem igen, ser han pludselig forfærdelig lidende ud og siger sukken-de, at hans Tid er forbi, hjem naar han nok aldrig mere. — Hans og Karen maa hellere faa Skøde paa Huset.

Fra en Jernbanekoupe.

(Kjøbenhavns Dialekt.)

De' er Fa'en te' Vrævl a' der er bleen med Flæsket li'e i den sidste Tid! Nu har di igjen begyndt og sludre om Tringkiner og Toperkler, — som jo ingensomhelt Betydning har overfor en skadelig Ingflydelse. — Naar bare a' Folk di ve' steie og kovve Flæsket eller Kyddet orrentlig igjæmmel. — Og forresten saa er der vel i de' hele ta'et ingen Grund for vos te' og æde raat Kyj; — vi er jo da'nte hverken Kantibaler eller Men'skeædere, — vel? Hva?!

Men jeg si'er: De' er et slemt Tav for den, som a' de træffer, — ja, de' er; — de' har jeg prøvet, saa jeg ka' li'e snakke med om'et. —

For nu ska' I bare høre! — De' var nemlig dengang da jeg ha'de forpagtet den store Gaard ude ved Holte, — og de'e te'med de' allerfjeste Aar, saa bli'er hele min store Svinebesætning angrevent a' Difterisessye. — Der døde en tre, fire Støkker hver Da', saa der var jo'nte bar Grin al'sammel, vel? Hva?!

Saa er'et jo imidlertid a' Dyrleieren han si'er te' mig: Hør Jappe, si'er han. — Di sku' ta'e og ingmelde te Avtorreterterne hvodden a' de' staaer te', — saa ve' der bli'e gjort Undersøelse, og saa ve', — etter al Sandsynlighed, hele Besætningen bli'e sla'en ner, og Di ve' saa bli'e te'gjendt en passende Skadeserstatning. —

Jeg ingmelde de' saa te' Øvrigheden, og jeg fik den Beskeen, a' der allerede Da'en efter vilde komme et Par Hæder fra Veterensskolen for og see paa Svinene. —

Og ganske rigtig! Da'en etter saa kom der en Professor og en Aksistent fra Veterensskolen ud te' mig. — Aksistenten de' var en meied høi Fyr, saatten en Tollkva'ter, ja, ska'ke et Par Tommer over di toll Kva'ter; — de' var Een som a' der fyldte godt op i Landskavet. —

Naa, di hilste meied venligt og forekommendes, da di kom kjørendes ing i Gaar'en. — og jeg bød dem natyrligvis „Velkommen.“ — Og Professeren, — han er nu li'efrem en deilig Mand, de' er Professeren. — han si'er saa: Ska' vi saa ga'ne ner og see paa Svinene, Hr. Jappe?

Som Di ve', Hr. Professor, — som Di ve', sa'e jeg. — Men sku' de' inte være li'e en lille Bid Frokost fōst? — Min Kone har sat lidt Mad paa Bor'et i al Tarvelighed! — (Jeg tænkte jo nemlig ingvendig ve' mig sæl, a' di muligvis ku' ha'e godt a' og faae heldt lidt paa Dunken.)

Og Professeren, — han er nu li'efrem en deilig Mand, — de' er Professeren; — han si'er: Naa ja, la' ga'ne med de' da! — Og Tollkva'teren han lo' sig heller inte mærke med a' han ha'de no'et imod og faa en Bid Mad og en Snaps.

Jeg fik dem saa sat te'bords, og jeg var der natyrligvis strax, med og faae skjænket en høi Snaps op te' hver a' dem, og den snup di oss li'e paa Steden, — de' var nemlig en fin Aalborg Akkevif. — Men da a' jeg saa vilde hælde op igjen, saa si'er Professeren: Næ Tak, Hr. Jappe! Di ska' inte øse mere op te' mig! — Jeg drikker sjældent Snaps te' Maden, — og i alle Te'fældigheder aldrig mere end som een, saa Di ma'ne inte gjøre Dem no'en Uleilighed, — de' er elle's en deilig Mand, — de' er Professeren. — Men Aksistenten, — han Tollkva'teren, han sa'e derimod langtfra inte Nei! — Næ, han fik en fire, fem høie Snaps og et Par Baier, — han gik inte fastende fra Bor'et!

Saa kom min Kone med Kaffe og Konnejak; — og Professeren han vilde nok ha'e en lille Kop Kaffe; men Konnejakken, den var han nu li'egodt inte med paa! — Tollkva'teren derimod, han sa'e inte Nei te' Konnejakken heller, — der gled en tre, fire Konnejakker i han li'e bare paa none faae Menutter. —

Imidlertid saa, me'ns di drak Kaffen, saa gik jeg et lille Slav ner i Svinehuset for og see hvodan a' de' sto' te' der, — og ve' I saa bare tænke Jer! — Saa er der min Salighed, død en Gris — en deilig Gris — me'ns a' jeg har sitted og sludret med Professeren og Aksistenten. — De' var nu slet inte saa grinagtig, vel?! Grisen han gik

sammel te'li'e med ti andre Grisse, og di var for saa vidt, i Orden te' og ga'ne te' Slagteriet. —

Og saa var de' jo satten, a' jeg fik kons Betaling for di levendes Svin, som sku' sla'es ner; — men di, som a' der var døde a' sig sæl, — see di fik jeg inte no'et for, saa de' skadete mig li'egodt en treds, hal'fjerdestyve Kroner, a' Grisen han døde en Timmestid førend som a' han sku' ha't Lov te'ed; — ja, de' gjor'e. —

Men saa er de' jo, a' jeg li'e med de' samme, faar en udmærket Ide. —

Jeg kaldte paa Svinerøgteren, og saa si'er jeg te' ham: Skynd Dig lidt, si'er jeg, og faa fyldt lidt rigeligt i Tru'et for de' Hold Grisser der. — I veed jo nok a' naar saatten Fedesvin di har ædt sig rigtig mætte, saa ligger di dem gjerne hen, og saa ka' di ligge og døse, som om der slet inte var Liv i dem. — Og saa fik vi lagt den døde Gris op imod Væggen, og fik ham stillet an, saa han la' helt kjelent med Ho'edet paa Snet og Trynen op i Været. — Og da di andre Svin saa ha'de opædt, saa la'e di dem op a' ham, — saa de' hele saae ganske natyrlig ud. —

Da jeg saa ha'de ordnet hele Transperanget, saa gik jeg op i Stuen igjen. — Og da saa Professeren og Tollkva'teren di var færdig med Kaffen, saa sa'e jeg: Ja, hvis a' de' saa passer di Her'e, saa ku' vi ska'ke ga'ne ner og see paa Svinene. —

Ja la' vos de', sa'e Professeren, og saa fulgte vi ad ner i Svinehuset. —

Di saae jo saa paa Svinene, de' gjor'e Professeren og Aksistenten, og fæxerede di der sku' sla'es ner, — og de' sku' di nu for den Savs Skyld — allesammel, hvikken som inte var døde i forveien. — Imidlertid saa kom di jo osse hen te' de' Hold hvor a' den døde Gris han hørte te'; — og Professeren han saa paa Grissene, og de' samme gjor'e Tollkva'teren, — de' ve' si'e — han saae nu vist inte li'esaa klart paa'et. —

Saa si'er Professeren: De' var et peent Hold Svin Di har der, — de' er næsten Synd a' di ska' sla'es neer. — Ta' og jav dem op, Hr. Jappe, sa'e han, og la' vos see rigtig paa dem. —

Jeg gik saa ing i Huset te' dem og sparkede saatten ganske smaat te' et Par a' dem; — jeg mente jo nemlig a' de' var inte saa nødvendigt a' han fik dem allesammel og see. — Men Professeren — han er elle's en deilig Mand — han var der jo li'e paa Steden, og sa'e: La's vos kons see di andre osse, og særlig ham der ligger henne ve' Væggen og seer saa kjelen ud, — ham ku' de' nok mere mig og see, og gjøre lidt nærmere Bekjendskav med. —

Ja vel, Hr. Professor! sa'e jeg. — Og saa ga'e jeg ham et lille Spark; — men han røi natyrligvis inte op eller forandrede Stilling, andet end som kons a' Ho'edet sank ner paa ham. — Og jeg agerede jo li'esom a' jeg ble' helt forbauset, da jeg opdavede a' han var død, for jeg ku' jo nok regne ud a' Professeren han var med paa'en og ha'de Mistanke om a' der ha'de vaaren lidt Gavgvestreier med i Spillet, for han holdt hele Tiden Øie med mig og skjævede hen etter mig; — men jeg spillede jo min Rulle saa godt jeg kunde, og saa sa'e jeg: De' var dog høist meied mærkeligt! Da jeg var her nere for en go' Timmes Tid siden, var han li'esaa rask som en Fisk! — Ja, der ka' man sæl see hvor hurtig a' Døden den ka' ingfinde sig! — Naa ja, den Gris han fa'er jeg saa vel inte no'et for, — de ka' jeg jo nok regne ud: — men jeg ve' da'nte ba'be a' Hr. Professeren har no'en Mistanke te' mig i den Anle'ning a' Grisen er død, for jeg ka' da'nte ha'e no'en Fortjeneste a' de', vel?! Og jeg er en erlig Mand, Hr. Professor.

De' har jeg osse altid anseet Dem for, Hr. Jappe, sa'e han, og de' gjor jeg, for saavidt inu; men jeg ansaa Dem li'egodt for mere erlig, da vi sat oppe i Stuen og spiste Frokost for en Timmestid siden, end som a' jeg gjor nu. — Jeg ka'nte vide hvor'a de' kommer sig, sa'e han; — men man ka' jo undertiden komme etter og skifte Tanker. —

Jo-o, han var en deilig Mand, og en peen Mand, og en klo'v Mand, — de' var Professeren! — Ja, de' var li'e hva' han var! — Aksistenten han

forholdt sig ganske tavs, — han sa'e aldrig et Ord; — naa, der var nu for den Sav, heller ingen der spurgte ham. —

Da vi saa var fær'ig med og see paa Svinene, og var kommet ud i Gaar'en, saa kom netop alle Hestene hjem fra Marken a' og sku' vandes. — Saa ha'de jeg netop for kort Tid i forveien, kjøft en Udsætterhoppe fra di svenske Husare' paa Markedet i Malmø ovre i Sver'ig. — Hun vilde nu paa ingen optænkelig Maade, staa bunden hverken i Stald eller paa Marken; — men hun vidste go' Beskeen med naar di andre Heste sku' hjem og vandes. — Saa sjadskede hun bav etter dem. —

Saa si'er Aksistenten, — han Tollkva'teren, han si'er: De' var en sjældent kjø' Hoppe, si'er han, da han fik Øje paa hender. —

Ja, de' er ingen Løgn, Hr. Aksistent, si'er jeg; — di er inte li'esaa kjø'ne allesammel di man træffer paa; — for hun er te'med meied kjø'n! sa'e jeg. — Er hun te'reden? sa'e han.

Ja, sa'e jeg, — hun er saa galt meied fint te'reden, — hun har nemlig vaaren Officershest. — Hvis Di ka' ha'e no'en Ingte'resse eller Fø'ngjelse a'et, saa ka' Di godt faae en Ri'etour, Hr. Aksistens. —

Ja, de' ku' godt mere mig, sa'e han. Peter! De' var min Forkal, — han hed nemlig Peter, — Peter, sa'e jeg. — ka' Du ta'e og ligge en „Saele“ paa Svenskehoppen!

De' behøves inte, sa'e Aksistenten. Lig bare et Dækken paa hender. —

Peter han la'e saa et Dækken paa Hoppen, — og Aksistenten — han to' saa sin Frakke a' og hængte den paa Stald døren, og saa kom han paa Ryggen a' hender! — Men, om Fø'ladelse! — Inden som a' han fik fat i Tøllerne, saa satte hun jo a' i fuld Firspring, — ud a' Gaar'en og ner a' Landeveien, og ud a' Marken te'. —

Hu ku' jo rennok være glad for sine lange Skanker, — han ku' jo paa de' nærmeste spænde omkring hender, — for elle's var han vist ble'et no'ed meied rigelig med Græsrytter! — Hun svingede saa, som hun var vant te', ing a' Marken te' med ham, — og Kalurius han fægte med Armene i Luften og vrælede saa man ku' høre ham helt hjemme i Gaar'en. —

Li'esom a' hun saa kom hen ve' den store Tørregrav, saa standsede hun, — eller parrerede, som han kaldte de' for „Tollkva'teren.“ — li'e i et Sæt, — og der ku' sgu di lange Been inte hjælpe ham mere! — Han røi paa Ho'edet ud over hender, og ud i Tørregraven. —

Saa var der jo imidlertid none Arbe'dere, som ha'de seet Førestillingen, og di kom saa te' og fik ham trukket op a' Graven. —

Men Gu' Fader bevar's, hvor saae han ud! — Begge Armene ha'de han ha't nere i de' sorte Tøremøi, li'e te' Skuldrene; — han ha'de jo rennok faaen laven Mansketsjorte, og Ansigtet var saa fuldt a' Tøremøi, saa a' han li'nede en heel Neier. —

Og Professeren — han er nu elle's en deilig Mand, — og jeg, — vi ha'de jo li'e undt nok med og holde vos med og grine høit, — da han kom anst'endes op te' Gaar'en. —

Saa maate vi natyrligvis sørre for og faa ham vadsket, saa a' han kom te' og li'ne et Menneske no'enledes igjen. — Men jeg ku' li'egodt inte dy mig uden som a' jeg maatte gi'e ham en lille Stekpelle, for han ha'de jo inte vaaren fri for og ga'ne og seet no'et meied vigtig ud hele Da'en. — Di har da ligget ved Kavalleriet, Hr. Aksistens, sa'e jeg; — de' ku' jeg strax see da Di red, eller var Di nok heller inte sluppet saa godt fra den Ri'etour, som Di gjor'e. —

Næ, sa'e han; — jeg har i de' hele ta'et aldrig ligget i Tjenesten. —

Ikker de' sa'e jeg. — Ja, saa ma'ne de jo li'efrem være saatten no'et medfødt, for man ma'ne rennok si'e, a' Di klarede den brellejant, — og der var inte ret mange uden som a' di var ble'en Græsrytter paa den Ri'etour; — næ, der var inte. —

Men den værste Comedie den ha'de vi li'egodt ba'etter med ham da han sku' ha'e no'en andre Klæ'er paa, me'ns a' hans Tøi ble' vadsket og tørret, for han ku' jo natyrligvis inte passe Tøi sammel med et eneste Menneske paa hele Gaar'en. — Og Klæ'er

sku' han jo da hae paa, for i Seng vilde han jo inte, — og ga'ne nøien omkring, de' ku' jo heller inte godt la'e sig gjøre. —

Saa li'e med eet saa kommer jeg i Tanker om, a' jeg maaske li'egodt ha'de en Klæ'ning, som maaske no'enledes ku' passe ham. — De' var nemlig et Leberi, som a' jeg for flere Aar siden ha'de kjøft a' en Delle-sjangsekudsk, som hed Ole Hendriksen, og som var en Ongdomsven a' mig. — Og see Ole Hendriksen, han var nu osse saatten et langt Rækkel li'esom Aksistenten, saa jeg gik jo ud fra, a' de sku' nok komme te' og passe. —

Og jeg kaldte paa Motter! — Og jeg si'er: Hør Motter! — si'er jeg. — Du ku' ta'e og ta'e Ole Hendriksens Mondering frem; jer er li'e fær'ig ve' og fro a' den ku' passe Aksistenten. — Og Motter hun kom saa med Leberiet.

Han skjævede jo nok te'et, da han saae den røde Livkjole og di lyseblaa Buxer og Vest; — men jeg fik ham da li'egodt rakkert i'et; men Gud hvor jeg døjede a' ingvendig Grin hver Gang a' jeg saae hen paa ham! — Ja, ha'de no'en a' Jer seet ham, — I ku' heller inte ha'e la't være med og grine! — Og a' han var meied henrykt for sin nye Habit, — de' tro'er jeg inte, — han saae no'et mellemfø'nt ud. —

Naa, Motter hun fik jo snart tørret hans Tøi ude i Steieovnen, og saa kom han da i sine rigtige Klæ'er igjen; — men han saae — paa langt nær — inte saa grinagtig ud, som da han var i Leberiet!

Saa bad imidlertid Professeren om og faae spændt for sit Kjøretøi, og de' fik han saa, og saa jollede di a' Kjøvehavn te' igjen. —

Men jeg tænker lidt paa ham Professeren, — han var en deilig Mand! Men li'egodt morderlig dunkdrevne! — Jeg for min Part ku' da'nte nær handle op med ham; — næ, der manglede meied, de' ble' jeg klo'v a'! —

Og jeg synes dog eientlig a' jeg pleier og ku' være lovlig godt med paa Tøsestreierne. —

Sokrates.

Denne underlige Mand var født i Athen, Grækenland, Aar 469 f. Kr., skriver Christine Nielsen i Bladet „Ungdom.“ Hans Fader, Sophroniscus, var en fattig Stenhugger, og Sønnen blev oplært i det samme Haandværk ved Siden af de almindelige Skolekundska'ber. Han blev meget paavirket af flere fremragende Filosofer, som levede paa den Tid og var hans Lærere.

Der fortælles ikke meget om hans Ungdom. Da han var 37 Aar, var han med i tre forskellige Felttog, hvor han udmærkede sig ved sin Tapperhed og Dygtighed. Han vakte tidt sine Kameraters Beundring, naar han kom bærende med en saaret Soldat over Slagmarken, medens Sne og Is klæbede til hans bare Fødder og Frost og Sne hængte i hans tynde, tarvelige Dragt.

Nogle Aar senere træffer vi ham som Ægtemand og Fader. Hans Hjem var fattigt. Hans eneste Fortjeneste var at udhugge smaa Gudebilleder, som han solgte for en lille Betaling. Han gik altid barbenet, for at spare Støvler; han havde kun en Frakke, og den var ikke altid saa pæn. Hans Hoved var næsten skaldet; han havde tykke Læber og noget fremstaaende Øjne. Saa han var hverken „en fin“ Mand eller en smuk Mand.

Da hans krappe Kone, Zantippe, en Gang hebrejdede ham hans Hæslighed, svarede han ganske rolig, at han bar da ingen Maske, da hun valgte ham, og han haabede, at hans ærlige Stræben vilde sætte sit Mærke paa hans Satyransigt og vise, at Sjælen var et bedre værd. Og det er denne ihærdige Stræben efter det gode, Sandhed og Ret, som vi vil lægge Mærke til gennem hans Liv.

Hans gode Lune og stærke Anlæg til Vittigheder hjalp ham over mangen en Vanskelighed og gjorde, at Folk gjerne søgte hans Selskab. Da hans Zantippe en Dag smed ham et Fad Vand i Hovedet, hviskede han til sine Venner, at det kun var Regnen efter Tordenen og at hun var givet ham for at øve ham i Selvdisciplin.

Hans Lyst var at tale og undervise. Paa Gader, Markeder, i Huse og andre Steder, hvor Folk samledes, var han gerne til Stede for at spørge, forklare og undervise.

Hvad lærte han da? Han granskede i Aandens Verden. Det var hans Liv. Hans Valgsprog var: „Kend Dig selv.“ Han lærte, at vi skal overvinde alt ondt med godt; thi hvor Sværdet triumferer for en Time, vil Korset triumfere gennem Slægter.“ At Dyder er Kundskab; „at være ret retfærdig er at vide, hvad man skylder Mennesker; at være modig er at vide, hvad man skal frygte, og hvad man ikke behøver at frygte, og at være afholdende, er at vide, hvordan man bruge det, der er godt.“

Kundskab for ham var det mest uundværlige af alt. Ikke Boglærdom, men Kendskab til sig selv og til alt, som har moralsk Værdi. „Et ædelt Menneskeliv er umuligt uden store og sanddru Tanker som Grundvold.“ Hans Bøn var altid: „Giv mig det, som er bedst for mig; der kan ikke være noget bedre.“ Hans Stræben var at leve et retfærdigt Liv; det samme, som burde være vor Stræben. Men den kristne Tro kendte han jo ikke.

Det er i Aaret 399 f. K. Folk staar i Grupper og Klynger paa Gaden og taler ivrigt sammen. Masser af Mennesker trænger paa for at faa et Glimt af et Dokument, som samme Morgen er slaaet op i et af Byens Hovedkvarterer. Vi ser ogsaa en gammel Mand paa 70 Aar komme gaaende langsomt ned ad Trapperne. Ogsaa han har været henne at se, hvad der stod. Men det er vanskeligt at opdage, hvad Indtryk det virkelig har gjort paa ham. En lille Trækning om Munden viser en Smule Sindsbevægelse. En 3—4 Gadedrenge følger ham støjende efter. Paa Dokumentet stod følgende Ord:

„Indstævning.

Sokrates er skyldig i Forbrydelse: Først for ikke at tilbede de Guder, som Folket tilbeder; men han indfører en Religion af sin egen; for det andet fordærver han Ungdommen.

Straffen er: Død!”

Han blev kastet i Fængsel og sad der i 30 Dage. Den Tid brugte han til Samtale med sine bedste Venner, deriblandt Plato og Xenophon, fra hvilke vi har Beretninger om hans Liv og om hans sidste Dage.

Da en af hans Venner raadede ham til at belave sig paa Modstand, svarede Sokrates: „Synes det Dig da ikke, at jeg har beløvet mig paa det et langt Liv igennem.“ Der blev givet ham baade Lejlighed og Midler til at undfly Dødsdommen: men han nægtede at fly, fordi det var mod hans Lands Lov. Han svarede, at Spørgsmaalet var ikke at undgaa Døden, men at undgaa at be gaa Uretfærdighed.

Der fortælles ogsaa, at Sokrates ofte havde et Syn eller en Stemme, der aabenbarede sig for ham. Dette kaldte han sin gode Aand, og det var hans Trøst og Vejleder, naar det kneb. Dagen før hans Død aabenbarede det sig for ham, og forkyndte ham om den kommende Messias, og at som han nu skulde dø for Retfærdighedens Skyld, saaledes skulde ogsaa Frelseren dø for Menneskeslægten. Han fortæller sine Venner om sit Syn og om Trøsten og Glæden, han fik deraf, og tilføjer: „Nu gaar jeg saa glad i Døden som en Brudgom til sin Bryllupsfest.“

Hans sidste Dag oprandt. Han havde været inde at tage sit Bad, for sagde han, ingen skal have den Ulejlighed, naar jeg er død. Han havde kysset stakkels Zantippe og Børnene for sidste Gang og sendt dem bort, saa knæler han og beder en kort Bøn. Solen synker bag Bakken, og Sokrates staar og ser ud af Vinduet, mens Suk og Taarer lyder fra hans Venner. Kreto, en ung Mand, som elskede sin gamle Lærer saa højt, udbryder med graadkvalt Stedde: „Ak, at Du dog skal dø uskyldig!”

„Kære Kreto,“ siger Sokrates, medens han stryger sin Haand gennem sit krøllede Haar, „saa Du da hellere, at jeg døde skyldig?”

Fangevogteren kommer ind med Giffbægeret. Sokrates byder ham Farvel, tømmer Glasset til sidste Draabe, og det er ham, der trøster og opmuntrer de andre, medens Giften langsomt arbejder sig op mod hans gamle

Hjærte. Saa lægger han sig stille paa Sengen; men endnu en Gang rejser han sig halvt op og siger: „Kreto, jeg skylder Asclepius en Hane, vil Du se til at den bliver betalt.“ Saa sank han tilbage og sov ind.

Den engelske Digter Shelley har sagt: „Intet Menneske har bøjlet sit Hoved mere smukt i Døden end denne. Faderen til al Filosofi og Verdens største Tænker.“

Jeg kommer uvilkkaarligt til at tænke paa et Vers af W. C. Bryant, som lyder saaledes:

So live, that when thy summons comes to join

The innumerable caravan that moves To that mysterious realm where each shall take

His chamber in the silent halls of death,

Thou go not like the quarryslave at night,

Scourged to his dungeon; but sustained and soothed

By an unfaltering trust, approach thy grave

Like one who warps the drapery of his couch

About him, and lies down to pleasant dreams.

Fra Jylland.

Hvor Vestjyllands flade Hedestrækninger gaar over i de midtjydske Hedeegne mere bakkede Terræn, ligger nogle høje Lyngbanker, hævede sig stejlt op fra Karupaens Strøm, der paa denne Strækning kun er indrammet af meget smalle Engdrag. Flere Steder træder Bankerne omtrent helt ind til Aaen og danner stejle Skrænter. Bankerne er beklædte med alenhøjt Lyng, isprængt med grønne Gyvelranke.

Ind under en af disse Banker ligger den gamle Limebinders Hus. Nu er han død, og Huset er skrøbeligt og vil ogsaa snart forsvinde. De klinede Lervægge har slaaet dybe Revner, og Lyngtaget er slængt og sønderrevet af Vestenvinden, der gennem en Kløft i de modstaaende Banker svøber sig kold og barsk ned om Huset.

Den gamle Limebinder havde i mange Aar boet paa dette Sted, og gennem lange Tider ernærede han sig ved at binde Limer. Denne Husflidsgren hører nu en svunden Tid til, og den Gamle var den sidste Repræsentant for denne Husflid, der omkring Midten af forrige Aarhundrede spillede en ikke ubetydelig Rolle paa enkelte af de midt- og vestjydske Hedeegne.

Limerne blev bundne af Revlingris og Risene skulde helst plukkes, naar deres Bær var modne. De plukkede Ranker blev lagt til Tørring i Solen; derefter blev de lagt i Blød, helst i rindende Vand, i nogle Dage. Derefter blev de igen tørrede og vejrede i Luften, og saa var de endelig færdige til Anvendelse.

Limebinderen tog nu et stort Bundt af de tilberedte Ris og snørede den øverste Halvdel af Bundtet fast sammen med Sime, det vil sige en Slags Reb, der var snoet af Halm eller Siv. Naar dette Arbejde var til Ende, var Limen færdig. Disse Revlinglimer var omkring Midten af forrige Aarhundrede meget brugt paa Hedeegne og forøvrigt ogsaa paa andre Egne. I disse Tider brugtes der sjældent Fjælgulv; i lanet de fleste Hjem var Gulvet dannet af stampet Ler. Et saadant Gulv blev selvfølgelig ikke skuret. Naar der skulde gøres rent, blev der fejlet, og hertil var det, at man brugte Limerne. Naar der var fejlet, blev der over hele Gulvet strøet hvidt Sand.

Det var ikke saa faa Limer, den Gamle kunde have om Dagen. Om Sommeren og Efteraaret strejfede han de omliggende Hedeegne isennem for at finde de længste og kraftigste Revlingris. Hver Aften vendte han hjem til sit lille Hus med et vældigt Bundt paa Nakken. En Gang imellem maatte han blive hjemme nogle Dage i Træk for at faa givet Rævlingrisene den nødvendige Behandling. Naar Vinteren kom, havde han ofte ikke alene Loftet, men ogsaa omtrent hele den lille Stue fyldt med Ris, der lige var færdig til Anvendelse. Om Vinteren bandt han Limer hele Tiden, saa længe han havde Ris nok. Naar Foraars-

solen begyndte at smelte Sneen paa de krogede Hedeveje, saa at den Gamle kunde færdes ad dem, tog han saa mange Limer paa Nakken, som han kunde bære, og begav sig paa Vandrang for at sælge Vinterens Produktion. Limerne var ikke lige dyre. De største og bedste fik han i Reglen 7—8 Skilling for, hvorimod han for andre maatte nøjes med 3—4 Skilling. Man skulde ikke synes, at den Gamle kunde tjene Føden ved dette Arbejde. Men man maa huske paa, at Penge i de Dage var meget mere værd end nu. Den Gamle har fortalt, at han i den Tid, da der var særlig Efterspørgsel efter Revlinglimer, kunde tjene ganske godt ved sit Arbejde. Det var ikke sjældent, at han i de Aar kunde samle 30—50 Rigsbanksdalere fra om Aaret.

En Del af Revlingrisene bandt han Reb af. Dette Reb var saa stærkt, at det kunde anvendes som Tøjr til Kreaturer, som vilde bide Tøjret i Stykker eller, som man nu siger, vilde „tygge Reb.“ Der mentes, at disse Kreaturer aldrig prøvede paa at tygge Revlingreb i Stykker. For saadant Reb fik den gamle 1 Skilling pr. Favn. Naar snoet særlig tykt, fik han halvdanden Skilling.

Den gamle Limebinder kom vidt omkring, og mangt et interessant Træk kunde han fortælle fra de svundne Dage. Saaledes har han fortalt, at der ude midt i det store Haderup Sogn i en Dal, der kaldes Stangsdal, findes to Menneskegrave. I denne Dal fandtes de længste og bedste Revlingris i flere Mils Omkreds. Her hentede den Gamle mange Revlingris, og han fortalte, at han ofte havde set de to Grave, der var skjult af Lyng og Revling, men ellers let nok at skelne, naar man trak den frodige Vegetation til Side. Om disse to Grave har den Gamle fortalt følgende:

I Begyndelsen af forrige Aarhundrede fandt Beboerne af den Gaard i Staulund i Haderup Sogn, der for indtil kort Tid siden ejedes af en gammel Mand, der hed Knud Pedersen, en Morgen to nøgne Mandslig i Vognporten. Der var ingen, som kendte de Døde, og der var heller ingen, som kunde se, hvad de var døde af. Manden i Gaarden gik da til en klog Mand i Nærheden af Sejbæk for at spørge ham til Raads, og den kloge Mand sagde, at man i Gaarden i Staulund, hvor Ligene var fundne, den næste Aften skulde drive en Kvie ud paa Heden omkring Gaarden. Der, hvor man om Morgenen fandt Kvien, skulde man begrave de Døde. Man gjorde, som den kloge Mand havde sagt, og næste Morgen fandt man Kvien nede i Bunden af Stangsdal. Her begravede man saa de to Lig, og Enkelthederne ved det mystiske Drama blev aldrig opklaret. Den Gamle mente dog, at det har været to Kniblingskræmmerer, der har været paa Vej mellem Holstebro og Viborg og om Natten er bleven overfalden af de talrige Stimænd og Røvere, der den Gang holdt til paa disse Egne.

Hvor den gamle Landevej fra Viborg til Holstebro endnu, om end meget utydeligt skelnes ind gennem Hedeegne Øst for Karup Aa, ligger en Dal, der kaldes „Dødemandsdal.“ Om dette Navns Oprindelse har den gamle Limebinder fortalt, at en Gang for mange Aar siden blev her en Mand slaaet ihjæl af Røvere og udplyndret.

Den gamle Limebinder maatte allerede for en Del Aar siden holde op med at binde Limer. Der var nemlig ingen, der mere ønskede at bruge dem. En og anden gammel Hedebo, der trofast blev ved at holde paa det gamle, købte vel nu og da en Lime, men det blev til alt for lidt. Eftersom de gamle Hedeboere døde, og de gamle Herregaarde blev ombygget, forsvandt Lergulvene. De senere Aar slog den Gamle sig paa Kurvefletning. Det vil sige, det var Tørvekurve han lavede. Disse Kurve blev lavet af tykke Fletninger af Halm eller Aasiv, der blev syet haardt sammen med Vidjer, som han plukkede ude i de omliggende Moser og Kær. Saadanne Tørvekurve kunde han godt sælge saa mange af, som han kunde lave. Men da det tog et Par Dage for ham at lave en Kurve, og han kun fik 1—1½ Kr. for Stykket, var det jo ingen stor Dagløn, han kunde tjene derved, tilmed da han i de sidste Aar maatte betale en Del for de Vidjer, han brugte.

Den gamle Limebinder talte da ogsaa ofte med Vemod om den Tid, da han hvert Foraar med sine Limer paa Nakken begav sig ud paa Vandrang langs de krogede og sandede Veje, der førte ind gennem de jydske Hedeegne.

En forhistorisk Skov.

Paa New Zealand er der for nylig dannet et kapitalstærkt Aktieselskab, navnlig bestaaende af større Industri-drivende, der har sat sig en ret ualmindelig Opgave og allerede er gaaet i Gang med Arbejdet paa at løse den.

Det drejer sig om intet mindre end Udgravning og Udnyttelse af en vældig Skovegn, der i en forhistorisk Tid er sunken i Jorden. Denne begravede Skov findes under Papakura Dalen, der er flere Tusinde Tønder Land stor og i mangfoldige Aar har været en eneste stor Tørvesump, men som iøvrigt nu er delvis udtørret. Denne Udtørring er deis foregaaet ved naturlig Fordampning og dels ved kunstig Afvanding med det Formaal at skaffe Nybyggere Jord. Der er derfor mange Steder ypperlige Græsgange, hvor der drives en Del Kvægavl; men Hovedarbejdet paa denne Egn er dog stadig Udgravningen af den sunkne Skov, et Arbejde, der længe har staaet paa Dagsordenen, men først nu, da det nye Aktieselskab er dannet, har Udsigt til at blive rationelt udført.

Under Tørvevædens Overflade ses alle Vegne, hvor man er kommet dybt nok ned. Stammerne af utallige Grantræer i endeløse Rækker, der følger efter hinanden med den største Regelmæssighed. Da disse Graner for Aarhundreder siden sank ned i den da halvtflydende Mose, gik naturligvis Krone og Grene tabt; men Stammerne forblev uskadede og har nu i Aarhundreder efter Aarhundreder hvilet under Jordens beskyttende Dække.

Dr. W. O. Fagan, der nærmere har undersøgt dette Problem, er kommen til den Opfattelse, at Skoven rimeligvis i den forhistoriske Tid er bleven revet ned i Dybet ved en pludselig Naturrevolution, og dette er da Grunden til, at Træerne har bibeholdt deres regelmæssige Gruppering. Det her liggende Materiale af Træ er saa rigt, at det vil kunne beskæftige New Zealands Industri gennem mange Aar.

En Kugle i Hjertet.

Man har hidtil antaget, at naar et Menneske er ramt i Hjertet af en Kugle, dør han strax; men nu har man i Frankrig konstateret et Tilfælde, hvor en Soldat i længere Tid har gaaet med en Kugle i Hjertet, og det endda uden at han selv havde den ringeste Anelse derom.

Da Soldaten første Gang blev saaret og anbragt paa Lazaret, maa Lægernes Undersøgelse af ham ikke have været synderlig grundig; man opdagede nemlig ikke, at der sad en Shrapnelkugle i Mandens Hjerte, og nogen Tid efter vendte han som helbredet tilbage til Geledet.

Ikke længe efter havde Soldaten det Uheld at falde og brække et af sine Ribben, og han blev nu sendt til et Lazaret, med hvilket der er forbundet et radiologisk Laboratorium. Den derværende Stabslæge underkastede Soldaten en nøje Undersøgelse og blev ikke lidt forbavset, da han i sin Patients venstre Hjærtetekammer opdagede en Shrapnelkugle, der ved hver Bevægelse af Hjertemusklen rullede fra venstre til højre og derfra tilbage igen, men som iøvrigt ikke havde nogen som helst Indflydelse paa Hjertets Virksomhed.

Det ejendommelige Tilfælde har indenfor Videnskabsmændenes Kreds vakt stor Opsigt, og det vil nu blive nærmere undersøgt af det medicinske Akademi i Paris.